<u>BIGYANG PANSIN:</u> Ang Mga Liham mula sa Kristo ay isinalin sa Tagalog ng isang mag-aaral. Hindi dumaan ang mga ito sa mga pampatnugutang pagwawasto, kaya ipinapakiusap na pakisangguniin ang orihinal na salin sa wikang Ingles, sakaling mayroon kayong mabasang hindi naaangkop o maling mga pagkakasalin.
Ang mga puna at mga mungkahi upang mapagbuti ang pagkakasalin sa Tagalog ay lubos na tinatanggap!
Marami pong salamat sa inyong pag-unawa.

ANG PAGBABALIK NG KRISTO –

PAGHAHAYAG NG KANYANG KATOTOHANAN

LIHAM 6

Ang mga Liham na ito ay nagkakaloob ng karunungang ang mga tao sa paglipas ng mga kapanahunan ay naghangad upang malaman pero ay hindi natanggap dahil ang kanilang pangmundong karunungan sa siyensiya ay hindi pa sapat upang makatulong sa kanila na makaunawa. Kaya ito ay kagaya noong ako ay nasa Palestina sa katauhan ni 'Hesus' , na muli at muli ay nagpaliwanag ng KATOTOHANAN NG PANGKALAHATANG PAGIGING NARIRITO sa maraming mga paraan, pero walang nakaunawa.

Kagaya ng karamihan sa inyo ay dapat na makatanto: HINDI ako dumating sa inyo sa panahong ito upang magdala ng bagong relihiyon, ng mas mainam na batas ng pag-uugali, o ng bagong 'Diyos' upang sambahin. Ni hindi, kagaya ng inyong mga dalubhasa sa metapisika , na nangangaral ako ng 'positibong pag-iisip'. Ang inyong pantaong nalikhang 'positibong pag-iisip', na nagmamagnet tungo sa inyong pantaong mga pangangailangan at mga pagnanasa, at ang mga paraan upang makamtan ang inyong mga ambisyon, ay nagpapalakas lamang ng inyong bugso-ng ego.
Lahat ng mga bagay na maganda at masagana ay mamamasdan sa inyo at sa inyong buhay kung mauunawaan ninyo na: ang buong sansinukob ay lagpasang **PANGKALAHATANG KAMALAYAN** na nagawang nakikita kung **ITO** ay kukuha ng materyal na anyo mula sa aktibidad ng ego.
Ang inyong tunay na layunin sa inyong paglalakbay na ispiritwal , ay upang lumaya sa pagkakagapos sa ego at makagawa ng mas maraming **dalisay** na pakikipagniig sa **BANAL NA KAMALAYAN. Ito ay ang inyong pangkatapusang kapalaran upang kilalanin ang pagiging nasa lahat ng lugar NITO parehong sa loob ng inyong sarili at sa buong pang-araw araw ninyong mga gawain.**
Ang inyong pinakamataas na layuning ispiritwal ay upang dumating tungo sa may pagkaispiritwal na nataas na sandali kung sa katapusan ay matanto ninyo na ang inyong pantaong isip at ang mga pagnanasa nito ay limitado lamang, - at samakatuwid, ay hindi makakapagdala sa inyo ng kaligayahan at kakontentuhan na inyong mararanasan kung ibababa ninyo ang inyong pagiging tao at dumulog sa BANAL NA KAMALAYAN na humihingi *LAMANG* ng Mas Mataas na Daan, mas Masaganang Buhay, at ang tunay na ispiritwal na LAYUNIN na kayo lamang ang makakapagkamit sa inyong panlupang estado.
Subalit, upang matulungan kayo na maabot ang mataas na puntong ito ng pagkaunawa, ako ngayon ay mas magbibigay liwanag sa mga pinagmumulan at gawain ng EGO.

Habang pinag-iisipan ko ang inyong mundo, nakikita ko ang dimensiyon na sa pangkasalukuyan ay kontrolado ng PWERSA NG EGO.

Bawat masamang bagay sa INYONG PANGKASALUKUYANG NABUBULOK NA LIPUNAN sa inyong malawak na walang kaluluwang mga siyudad, ay nagmumula sa Pwersa ng Ego. Ito ay ang pinanggagalingan ng bawat kasamaan, pagsisinungaling, perbersiyong aktibidad sa kasalukuyan na nangyayari sa inyong planeta. Ito ang kumukontrol sa medya, sa inyong telebisyon, sa inyong mga pamilya , mga bansa. Ito ang lumilikha ng mga digmaan sa buong mundo. Ito ang gumagawa ng mabahong lason ng mababang mga enerhiyang kamalayan na nauunawaan ng Mas mataas na mga Ispiritwal na Nilalang- pero masyadong nakatatakot upang pag-isipan.

Kung ang pangkasalukuyan ninyong kamalayan ay napapasok ng pag-ibig sa mga ari-arian at ang walang kakayahan na magbahagi sa iba, gumagawa ng mga daan at mga paraan para maging mayaman na kinakasangkapan ang iba, nagnanakaw, hindi ninyo ginagawa nang maayos ang inyong gawain o magbigay ng mabuting pagpapahalaga sa pera, naninira, nagtutungayaw, magaling mamuna, masakit magbiro, panghuhusga, pagtatakwil, pang-aaba, pagkikimkim ng galit, kawalan ng pasensiya, poot, pagkainggit, agresyon, nakasasakit na mga udyok, pagnanakaw, mga pagsisinungaling, doble at likong pakikipagtransaksiyon, paninirang puri - kayo ay dala ng ego. Ang inyong ego ang may kontrol at mahirap para sa inyo ang makalampas sa nakalalasong egong kamalayan upang Makita ang *Katunayan.*

Dahil dito, **AKO** ay dumating sa pamamagitan ng medyum ng mga **Liham** na ito upang tulungan kayong maunawaan nang may kaeksaktuhan kung ano ang naggagapos sa inyo pababa sa inyong pangkasalukuyang mga kondisyon, ang katatakutan na hindi mawari ng pantaong pag-iisip noong nakaraang dantaon.

Akin ngayong ipapaliwanag nang may mas kalubusan ang

EGO

SA ORAS NG PAGKABUO SA INYO , sa oras ng pagsisiping, habang ang kamalayan ng inyong ama ay tumaas , dumaan sa kanyang buto sa likod, na tumaas patungo sa kanyang ulo, at ang tensiyon ay umakyat tungo sa rurok ng kaligayahan nito, ang kamalayan ng inyong ama ay maikling nakahipo sa **BANAL NA KAMALAYAN** na lumilikha ng mabilis na diklap, isang maliit na pagsabog, na naranasan niya bilang orgasmo at pagkatapos nito ay ang pagkakapasok ng

BANAL NA KAMALAYAN

na nakapaloob sa kanyang semilya

upang magbigay ng buhay sa itlog ng ina.

Ang sandali ng pagkakaniig sa babae at ang pagsabog ng tensiyon sa lalaki sa oras ng orgasmo, ay nagsasabuhay muli ng oras ng Big Bang , noong ang PAGKAKAISA ng 'Ama-Inang-Kamalayan' ay sumabog tungo sa magkahiwalay na mga enerhiya at ang unang elektrikong mga partikulo at hindi pinlanong 'bagay' ay nakalikha ng anyo. Ang 'Amang Kamalayan' ang nagbigay

ng enerhiya ng 'aktibidad at pwersa' , at ang 'Inang Kamalayan' ang nagkaloob ng 'pagdidikit' upang magbigay ng anyo at substansiya sa mga partikulong elektrikal.

Ito ang PANGUNAHING mga PINTIG na nagbibigay ng buhay at anyo sa lalaki at babae.
Gusto ko na maunawaan ninyo na ang paglikha ay hindi paglikha ng 'bagay' na napapasukan ng kamalayan.

Ang paglikha ay ang nakikitang anyo ng **ORIHINAL NA MGA PINTIG** na nakuha at napagsamasama sa indibidwal na mga hugis at mga lalang na lahat ay ***nagpapahayag*** ng iba't ibang aspeto at mga kombinasyon ng **ORIHINAL NA MGA PINTIG** sa di mabilang na mga paraan. Samakatuwid, ang **ORIHINAL NA MGA PINTIG** ay ***Katunayan*** na ang inyong mga mata, mga taynga, pang-amoy , panghipo, ay nagsasabi sa inyo ng mga solidong 'bagay' pero ay sa totoo lamang ay mga **PINTIG NG KAMALAYAN** na indibidwalisado upang maranasan, intelektwal na maunawaan at emosyonal na mapahalagahan.

Sa oras ng pagbubuo noong ang semilya ay sumama sa itlog at ang pagniniig ay nangyari, ang **kamalayan** ng lalaking mga kromosom ay dumikit sa **kamalayan** ng babaeng mga kromosom. Ito ay pisikal na pag-iisa ng sa inyong amang sariling **kamalayan ng semilya** at ng sa inyong inang sariling **kamalayan ng itlog** na nabigyan ng kapangyarihan ng **Banal.** Kaya, ang lalaki at babaeng **kamalayan** ng mga kromosom ay nagdadala ng tatak ng namamanang DNA mula sa parehong magulang. Ang sandali ng pisikal na pag-iisa ng semilya at itlog ay nangyayari sa dalawang baitang ng pagkamalikhain.

Ang **pagkakapasok ng BANAL NA KAMALAYAN ay naging ang inyong kaluluwa** na kumatawan sa loob ng inyong **pantaong kamalayan** ng pag-iisa ng semilya at itlog. Ang pagkapisikal ay nalikha, nabigyan ng kapangyarihan ng **'Ama-Inang-Buhay Kamalayan'** na kontrolado ng **aktibidad** at **pagsasama** ng **buhay** na mga selyula, na lumilikha ng dahan dahang paglago at pagkalinang ng inyong pisikal na katawan- na siya talagang **kamalayan** na ginawang nakikita sa bawat baitang ng inyong pagiging lalang- at wala ng iba.

Ang inyong kaluluwa ay nanatili bilang hindi nalalabag na 'apoy' (metaporikal) ng **'Ama- Inang BUHAY** na malalim na napahalo sa pisikal na mga bugso ng:

AKTIBIDAD-PAGSASAMA/PAGHIHIWALAY

Ito ang naging inyong panlupang indibidwalidad at personalidad

Isinama sa loob ng lagpasang **MGA PINTIG NG BUHAY ng 'Banal na Ama-Inang Kamalayan',** ang mga **pintig** na ito ng kamalayan ngayon ang kumuha ng proseso ng inyong pisikal na kamalayan ng pagkalikha at naging ang pwersang nagsususulong sa likod ng inyong personalidad. Magkakasama, ang **'Gawain-Pagsasama'** na ginawa upang makabuo ng buhay na selyula sa pamamagitan ng buhay na selyula batay sa mga katangian ng kamalayan na nakapaloob sa kamalayang mga molekulo ng DNA. Parehong ang personalidad at ang katawan ay produkto ng mga pantaong pintig na ito ng 'Gawaing-Pagsasama/Paghihiwalay.' Habang ang **PANGKALAHATANG KAMALAYAN a**y nananatiling pang kailan pa man sa loob ng pagkakapantay sa **espasyo,** at samakatuwid, ay hindi nadedetektahan- sa pareho ding **espasyong** iyon, sa **mga alon ng bibrasyon,** ang pangunahing mga pintig ng 'Gawaing-Pagsasama/Paghihiwalay na kumikilos magkasama sa nakikitang dimensiyon na lumilitaw sa inyong

mga pandamdam sa anyo ng elektromagnetismo.
Parehong ang **PANGKALAHATANG KAMALAYAN** at ang inyong **kaluluwa** ay nananatiling hindi nadidisturbo sa loob ng katahimikan at katiningan ng pagkakapantay sa espasyo. Ang pantaong kamalayang pagkamalikhain ay nangyayari sa loob ng espasyo at oras at iba't ibang mga alon ng bibrasyon ng materyalisadong kamalayan.

Samakatuwid, kayo ay kumukuha ng nabubuhay na anyo at nagpapatuloy na mabuhay sa loob ng dalawang dimensiyon. Ang isang dimensiyon ay hindi nakikita, ang **BANAL NA KAMALAYAN**- at ang isa ay ang nakikitang dimensiyon na lahat ay nararamdaman o nauunawaan ng nabubuhay na tao hanggang ang ispiritwal na paglago ay magtaas sa pantaong kamalayan ng mga alon ng bibrasyon nito tungo sa ispiritwal na dimensiyon at ang sinag ng pagkaunawa ay pumasok sa panlupang kamalayan nito. Habang ang prosesong ito ng dahan dahang kaliwanagan ay nagpapatuloy, ang nataas na pantaong kamalayan pagkatapos ay gumagawang **gising** sa parehong **Hindi nakikita** at sa nakikitang dimensiyon.

Pag taas ng mga alon ng bibrasyon ng indibidwalisadong kamalayan, ay pagtaas at pagiging mas perpekto ng mga anyo na nalikha sa isipan - pag baba ng mga alon ng bibrasyon, pag lalong hiwalay mula sa **Pangkalahatang Kaperpektuhan ng Pag-ibig** ang mga porma na nalikha sa indibidwalisadong isip na buong nalukuban ng bugso ng ego.

Ang **EGO** ay kumukontrol sa lumalaking sanggol mula sa oras ng pagkakasama ng semilya at itlog. Ang bagong maliit na lalang ay nagiging 'Ako' kaagad na nakakaramdam ng pagkakontento o hindi sa loob ng sinapupunan depende sa pandamdam nito ng ginhawa o walang kaginhawahan at kung ano ang nangyayari sa ina.
Noong kayo ay isinilang, ang inyong mga natatanging pintig upang mabuhay na nakatatak na may malalim na pangunahing kaalaman ng 'nalikhang pagiging' na nakahimlay sa bawat nabubuhay na selyula ng inyong katawan , nag-udyok sa inyo upang huminga, at maging nakakaalam sa emosyonal na kawalan at pagkakababa sa inyong pagkakahiwalay mula sa kaginhawahan ng kinalalagakang sinapupunan, na noon ay naramdaman bilang pisikal na kawalan at pangangailangan para sa pisikal na pangangalaga.
Kaya ay ang inyong iyak ng ego ay isinilang.
Noong kayo ay umiyak ay nabigyan kayo ng pagkalinga ng ina na may kalalimang nakakontento-parehong sa pisikal at emosyonal. Noong ang mga pangangailangan ninyo ay lubos na nakatagpo, kayo ay babalik muli sa estado ng pagkakapanatag na nasa pagtulog.

Kung nagising kayo sa inyong pagkakapanatag, nakaramdam kayo ng walang kasiguruhan (ang kapanatagan ay nahati ngayon sa mental at emosyonal na pagkakaalam), natandaan ninyo na ang ina at gatas ang lumikha ng katuparan ng nangangailangang kawalang kasiguruhan, at kaya muli, kayo ay umiyak. Ang inyong mga pangangailangan ay nakamtan.

Kaya ang inyong **bugso ng ego** ay lumago.

Minsan, umiyak kayo at ito ay pantaong batas na ito ay hindi pa oras ng pagpapakain at kayo ay iniwan upang umiyak pansamantala. Ito ang lumikha ng pagkakaalam na ang mga pangangailngan ay hindi laging nakakamtan kaagad at kailangan ninyong makibagay. Alin man na piliin ninyo ang magalit o umiyak nang mas malakas - o magtapos tungo sa pagtanggap. Ang inyong pagkapili ng reaksiyon ay dumepende sa mga katangian ng **'bugso ng ego'** na nakatatak sa inyong kamalayan sa pagkasilang.

Wala kahit na alin sa mga porma ng bugso ng ego ay dapat kondenahin o husgahan. Ang mga ito ay ang natural na resulta ng **Mapanlikhang Paktor** ng **Ego** na nagsisiguro sa **PAGKAINDIBIDWAL**.

Gaya ng aking ipinaliwanag sa aking nakaraang **Liham,** ang **EGO** ay ang :

TAGAPANGALAGA ng PAGKAINDIBIDWAL

Kung wala kayo nitong kaakibat na pintig upang 'umiyak' para sa kung ano ang gusto ninyo para sumaya o tanggihan ang nagpapalungkot sa inyo, kayo ay nasa limbo ng kawalan.

Kung hindi kayo tumakbo papalayo sa panganib o hindi tumawag ng saklolo noong nasa kagipitan, maaring kayo ay mamatay.

Kung hindi kayo umiyak- 'humingi' ng pagkain – noong kayo ay isilang, kayo sana ay nagutom.

Kung hindi ninyo tinanggap ang gatas ng ina at hinagpos siya nang may kainitan, kayo ay hindi sana nakalikha ng malapit na mapagmahal na bigkis sa kanya.

Kung walang **BUGSO NG EGO** ay walang paglikha, walang indibidwalidad, walang katuparan ng pangangailangan , walang proteksiyon, walang kainitan ng pagtugon at walang pantaong pagmamahal.

Kung wala ang **BUGSO NG EGO** ay walang depensa sa sarili, walang pansariling proteksiyon , walang pagkakaligtas.

Ngunit, ang **BUGSO NG EGO**- ang **pangunahing ang 'AKO' ng isang indibidwal,** ay nakatatak lamang sa pangangailangan para sa **PANSARILING KAKONTENTUHAN** at **PAGKABUHAY.**

Sa kabataan, ang 'Ako' ng ego ay pinamahalaan ng mga gusto at mga hindi gusto, ng mga naisin at mga pag-ayaw sa mga hindi kinakailangan at sa pamamagitan ng mga kinagawian na nalikha ng palagiang pag-uulit ng mga pakiramdam. Ang masamang mga kinagawian sa anyo ng di katanggap tanggap na mga tugon ng ego para sa personal na mga karanasan at ang kapaligiran na nabuo at ang mga ito, ay nagbunga na maitatak sa hindi konsyus - o subkonsyus na isipan - at manatiling natatago. Datapwat, ang mga ito ay sumasabog tungo sa nauulit na mga anyo ng pag-uugali kapag ang 'memorya' ng nakaraang mga pangyayari at mga paraan ng pag-uugali ay sa hindi konsiyus na paraan ay nakapagdadala sa mga ito tungo sa isipan.

Ngayon, ang subkonsyus na isipan at ang konsyus na isip ay nagsisimula na gumawa na magkasama upang malinang ang personalidad. Ang karamihan sa pag-uugali ay nagiging 'nakondisyong pag-aasal' at napakahirap na baliin. Kapag ang tao ay hindi konsyus na naprograma ng malakas na sa sarili nakasentrong egong mga gawi ng pag-iisip at pag-aasal, - at nakakatagpo dito na mahirap upang mabuhay kasama ng iba na may harmonya, - ang taong iyon ay pupunta sa isang sikolohista para sa tulong upang masolusyonan ang mga kaguluhan ng mental at emosyonal na mga problema.

Hanggang sa ang aking **Katotohanan ng Pagiging naririto** ay lubos na maunawaan at ang nagbibigay ng buhay na mga prinsipyo ay maging palagiang gabay ng mga gawi ng pag-iisip at mga tugon sa mga

karanasan ng buhay, ang sakit at pagdurusa na nagmumula sa ignoranteng indulhensiya ng mga bugso ng ego ay mananatili.
Ang simbahan ay naglalarawan ng pantaong paghihirap na ito bilang 'tukso ni Satanas'. Walang gayung bagay. Ito ay likas na proseso na dulot ng **hindi kontroladong reaksiyon sa buhay** na pinapalakas ng **Bugso ng Ego, na ang tangi lamang layunin ay magdala ng indibidwal na kaligayahan at kakontentuhan, katuparan ng pangangailangan- o – pagiging pribado, kalayaan , kasiguruhan, kapayapaan…. Lahat ay nakatuon sa PAGKABUHAY.**

Kailangan na maunawaan na walang masama sa bugso ng ego. **Ito ay kinakailangang kagamitan sa paglikha.** Ito ay ang indibidwal sa kanyang sarili na nagdadala ng mga di pagkakatimbang sa buhay sa pamamagitan ng pagpapahintulot sa bugso ng ego na buong kumontrol sa kanyang personalidad na walang pag-iisip o konsiderasyon para sa ibang tao.
Ito rin, ay hindi dapat husgahan o punahin, dahil ang tao na nalulukuban ng bugso ng ego ay hindi alam ang ibang paraan upang mag-isip o gumawa sa loob ng panlupang dimensiyon.
Ang bata ay walang alam tungkol sa pagkontrol sa sarili liban sa itinuro ng mga magulang at mga guro sa paaralan.
Samakatuwid, ang mga kamalian na nagagawa nito sa pagtugon sa buhay at sa mga taas at baba nito, ay matatanggap lamang sa mabuting ispiritu ng mga magulang at mga guro, dahil ang bata ay walang pagkaunawa sa kung ano ang nagpapakibo sa kanya.
Kung mayroon siyang gusto- NINANAIS niya kaagad at nagtatanong kung bakit hindi niya dapat itong makuha. Walang iba pa sa kanyang isipan liban dito. Nakikita niya ang bagay na gusto niya- gusto niya ito.
Ito ay malupit na magsabi sa bata nang magaspang, 'Hindi, hindi ito magiging iyo' , ang kanyang buong sistema ay nainsulto at nasaktan. Simula sa pinakamurang kabataan, ang proseso ng pagsasanay ay kailangang naunahan ng lohiko at muling pagsiguro - binibigyan ng diin ang kanyang karapatan upang makaramdam ng kasiguruhan sa kanyang kapaligiran. **Ang kanyang pakiramdam ng kasiguruhan ay dapat na malinang sa pamamagitan ng pagpapaliwanag ng tamang paraan upang ihayag ang kanyang mga naisin. PAG-IBIG - at hindi pagkainis o galit, kailangang pumili ng mga salita na magpapaliwanag sa bata kung bakit hindi siya pwedeng magkamit ng gusto niya.** Ang bata ay makikinig sa mensahe kung ibinigay na may pag-ibig. Kung ihatid na may galit, ito ay makakakanti sa kanyang pinakamalalim na mga bugso ng ego at magsisimula na kumuha ng anyo bilang masamang kalooban - lantad o natatago o ay ang pakiramdam ng malalim na nakabaong pagkabigo na nakalalason sa ego, nagpapababa sa likas na saysay ng panloob na kahalagahan ng bata. Ang bata ay nangangailangan na magtaglay ng ganitong pakiramdam ng personal na kahalagahan at hindi kailangang ilubog o sirain.
Ito ay nangangailangan na ang mga magulang at mga guro ay magtukoy , nang may kaliwanagan , na ang ibang tao sa mundo ay mayroon ding kanilang mga pangangailangan , kanilang mga karapatan para sa kanilang mga inaari, ang kanilang pagnanais para sa kapayapaan at kaligayahan. Walang isa man , ni maging ang bata- o ang matanda – ay may karapatan na mang-isturbo sa ibang tao para

lamang makamit ang kanyang pansariling kabusugan!

Kung ang isa pang murang gulang ay nakasakit sa bata at nakapagpaiyak sa kanya, ito ay natural lamang para sa bugso ng ego na magnais na gumanti - siya ay programado na ipagtanggol ang kanyang sarili laban sa ibang bata.

Ito ay tumatawag para sa mga magulang at mga guro na ituro na ang 'paglaban', pagganti sa gulo, ay **nakapagpapalubha** lamang, nagdadala ng mas maraming sakit sa bawat bata, at para sa dahilang ito, ang 'paglaban' ay sa kabuuan ay walang halaga.

Mas mainam na **TUMAWA** at umalis na papalayo. At sa halip na hayaan na ang pagkairita at sakit sa isipan ay magpatuloy, mas maigi na dalahin ang problema sa **BANAL NA KAMALAYAN sa pamamagitan ng panalangin** at hingin na ang sakit ay maalis mula sa kamalayan, at humanap ng paraan ng pakikipagkasundo.

Ang bata ay kailangang turuan na umunawa na siya at ang iba pang bata ay parehong mga kabataan na isinilang ng **Banal na Sandali.** Kung ang bata ay ispiritwal na nakatatanggap at makagagawa ng paraang ito ng pagkilala ng kanyang ispiritwal na relasyon sa iba pang mga bata at lahat ng mga nabubuhay na mga bagay, at ang mga 'karapatan ng iba ay kapantay ng sa kanyang sarili', na maging gawi, siya ay mabibibigyan ng pinakadakilang ispiritwal na regalo na posible. Sa paraang iyon, ay ang bugso ng ego ay mapahihina ng praktikal na pang-araw araw na paggamit ng may inspirasyong pag-ibig, habang ang panggitnang 'kaakuhan' ng bata ay mananatiling malakas at may pagtitiwala sa sarili.

Ang bata ay dapat na maturuan ng mga pakinabang sa pagtawa na aking isasalarawan at ipapaliwanag sa susunod na **Liham.**

Samakatuwid, ang sanay at puno ng kaisipang **turo** ay lubusang kailangan upang mapagana ang bata tungo sa pagpapahalaga sa mga karapatan ng ibang mga tao- **KAPANTAY NG SA KANILANG SARILING MGA KARAPATAN.**

Ito ay ang ispiritwal na batas na kailangang magdomina sa tahanan at silid –aralan. Anumang ibang batas upang humusga sa mga pangyayari ay mali at nagkukulang sa pagiging balanse.

Ang pinakamainam na turo ay sasandig- hindi sa kalooban ng guro, 'na dahil sa **AKO** ang nagsasabibing' asal,- kundi sa sistematikong pag-uugnay sa bawat pangyayari tungo sa 'kapatirang pagmamahal' at pantay na mga karapatan ng iba.

Sa katulad na panahon , ang bata ay hindi dapat madoktrinahan ng 'sakripisyo sa sarili' dahil ang uring ito ng **pangangalaga ay dapat na kagustuhan at isinilang lamang mula sa pang-indibidwal na ispiritwal na mga pananaw at mga layunin.**

Ang pagsasakripisyo sa sarili ay isinilang ng ispiritwal na kaliwanagan, ng mas mataas na daan upang tahakin, ng pagtanggi sa maliit na sarili upang alisin ang egong mga hadlang na sumasagabal sa pagkatono sa pagkaunibersal ng **Banal na Kamalayan**. Ang tunay na naliwanagang Sakripisyo sa sarili ay nagdadala ng ispiritwal na kamalayan tungo sa mga tugatog ng kaligayahan. Walang pakiramdam ng pagkawala sa anumang anyo.

Upang mas maisalarawan ang katunayan ng **kaluluwa** at ng **ego,** gusto ko na pagdaupin ninyo ang inyong mga kamay, ang mga daliri ay magkakatuon at ang mga braso ay magkakasama, na nag-iiwan

ng espasyo sa pagitan ng inyong magkakadaop na mga kamay.

Ang inyong mga kamay ay nagrerepresenta ng **pantaong kamalayang baluti** ng isang tao - ang ego.

Ang **ESPASYO** ay may katumpakang kumakatawan sa **KALULUWA** na isinilang ng **'Ama-Inang-Kamalayang-Buhay'** sa sandali ng inyong pagkakabuo. Habang sa pantaong mga pandamdam ito ay lumalabas na 'kawalan', ito ay sa katunayan , ay **sanga** ng **KALAHATAN AT KABUUAN ng BANAL NA KAMALAYAN** kung saan lahat ng mga nilikhang mga bagay ay nakakuha ng anyo. **Ang inyong mga kamay na may espasyo sa pagitan ay kumakatawan sa 'AKO'.**

Ang inyong kanan at kaliwang mga kamay ay nagrerepresenta ng dalawang mabisang mga pwersa ng magnetikong bugso ng ego. Ang mga ito ang kumakatawan sa mga pwersa ng 'pagsasama-paghihiwalay' , pero sa kaparehong panahon , ay may katumpakan, ang mga ito ay ang pisikal na representasyon ng pisikal na mga enerhiya na kilala sa siyensiya bilang magnetismo- 'Pagsasama at Paghihiwalay'.

Ikilo ninyo pabalik ang inyong kanang kamay mula sa isa at tingnan na ginagamit ninyo ang kanang kamay na ito ' upang makuha ang gusto ninyo mula sa buhay'. Ito ay kumakatawan din sa kung ano ang nauunawaan ng inyong pantaong kamalayan bilang ang 'paghawak' na asal sa buhay.

Bigyan ninyo ng panahon ang pagsasanay na ito at may kabuuang unawain na ang inyong kanang kamay ay kumakatawan sa magnetikong hila, ang pagsasama, ang pagkakabit, ang bigat na nakikita sa lahat ng likas. Ito ang pinagmumulan ng lahat ng 'pagkagusto' at 'pagnanasa'. Ito ay ang **magnetikong pintig** na laging nakadirekta upang kuhanin ang anumang kailangan o pinakananasa at kaaya aya sa buhay. Itong **magnetikong pintig** na ito na may **'intensiyong ispiritwal'** na dapat ituon tungo sa mapanlikhang mga layunin. Pagtutubo, paghahawak, pagtatayo, pagkakamit.

Kung walang mga ibang tao o mga nabubuhay na bagay sa mundo, ang magnetikong pintig ay maaaring buong nakaimpluwensiya sa personalidad at walang masamang nangyari.

Ito lamang ay kung 'ang ibang tao' o mga nabubuhay na mga nilalang o ang ibang mga tao at mga ari-arian ng iba ay mabigyan ng pansin, na ang hindi kontroladong **magnetikong pintig upang humila, kumuha,magtali, maghawak, mag-ari'** ay maging sakit ng personalidad, kung ito ay hindi pantay ang pagkakatimbang sa mga pangangailangan ng lahat ng iba pang nabubuhay na mga bagay.

Ibalik ninyo ang inyong kamay sa orihinal na tayo nito-nakadaop sa kaliwang kamay.

Ngayon hilahin pabalik ang inyong kaliwang kamay at tingnan na ang kamay na ito ay nagrerepresenta sa 'magnetikong pintig' upang umigkas, magtulak papalayo, mamalo, o magtanggol sa inyong sarili mula sa anumang hindi pinahihintulutang panghihimasok sa inyong ari-arian o mga tinataglay o anumang atake sa inyong pag-uugali, pamilya o hanapbuhay. Itong kaliwang kamay na ito ay kumakatawan sa **'magnetikong pintig ng pagtanggi'** na **'ispiritwal na hinangad'** upang masiguro ang inyong pagiging pribado at mailigtas ang inyong buhay. Ito ay lehitimong sandata kung ang inyong pisikal o emosyonal na pagkabuhay ay nakasalalay- laging nagbibigay sa inyo na matandaan na ang inyong bawat kilos ay elektromagnetiko/aktibidad ng pagsasama/paghihiwalay na disenyo ng kamalayan na tumatalbog pabalik at nangyayari sa katapusan sa anyo ng kagayang atake sa sarili.

Ang hindi kaaya aya ay maaaring pamumuna mula sa inyong magulang, guro, tagabigay ng trabaho, at ang mga salita ng pagdedepensa sa sarili na nagmula sa isipan at lumabas sa inyong bibig ay mga salita

ng ego na buong naibigay para sa depensa sa sarili, na nagpapahayag ng magnetikong bugso ng pag-igkas at pagtanggi. At habang ang inyong mga salita ng egong pag-atake ay sumiklab sa galit na pananalita, ay gayon din na ang ego ng inyong kritiko ay katulad na nanganganib at ito rin ay tumataas sa kanya bilang mga salita ng depensa sa sarili laban sa inyo. Ano man ang maaaring nagsimula sana bilang kinakailangan at kilos ng matanda ng 'pagsasabi ng mga kamalian at ang mas mainam na paraan upang gawin' ay kalimitang kaagad na nakikita sa **pamamagitan ng sa sarili nakasentrong sensitibong ego**, bilang personal na atake. Ano sana ang naging **sandali** ng paglago, ay naging **oras** ng hindi pagkakasundo, galit, maaring mga luha, patuloy na kapaitan at malalim na pagkagalit sa isa't isa.

Sa kagayang mabilis na hindi inaasahang **hindi kinakailangang** mga paraan, ang di pagkakasundo ay nalilikha sa isipan, nahahayag sa mga salita - kahit na ang mga kilos, at lumalaganap sa pamamagitan ng kapaitan at pagkagalit.

Tandaan na bawat aktibidad ng isipan- ang mental na pag-iisip at ang emosyonal na mga reaksiyon ng paghatak at pag-igkas ay lahat na **kamalayang mga enerhiya ng pagkamalikhain.** Itong mga kamalayang mga enerhiya ay hindi lamang lumilikha ng hindi magandang tumatalbog na mga anyo, kundi lumilikha ng direksiyon ng karakter at nakakaapekto din sa mga relasyon sa pangkalahatan at sa kapaligiran… at nakapagbabawas ng buhay kalakasan ng katawan, na naghahatid diretso sa pakiramdam ng pisikal na sakit, impeksiyong dulot ng virus o matagalang karamdaman.

Ang mas mataas na daan, kung inaatake ng anumang uri, - ang daan na mayroon lamang mapanlikhang kahihinatnan,- ay tandaan na inyong kaagad na matatawag ang **BANAL NA KAMALAYAN** mula sa kung saan kayo ay makakukuha ng agad na proteksiyon sa anumang kaganapan. Pero ito lamang ay maaari kung kayo ay makakikilos na lampas sa **'magnetikong bugso ng ego ng panlalaban'** sa perpektong kasiguruhan na ang **BANAL NA KAMALAYAN** ay kumakatagpo sa inyong bawat pangangailangan.

Ngayon isauli ang inyong kaliwang kamay sa orihinal na posisyon nito kasama ang kanang kamay.

Unawain na sa pangkalahatan ng pagsasanay na ito, ang **ESPASYO** sa pagitan ng inyong mga kamay ay nanatiling **ESPASYO.**

Hindi ito nakasangkot sa anumang aktibidad ng mga kamay. At kaya ito ay gaya ng inyong **KALULUWA** kapag ang inyong **ego** ay abala sa paggawa, sa bawat segundo, lagi at kailanman ay alerto upang punan ang inyong mga pangangailangan at ipagtanggol kayo mula sa mga di kaaya aya. Ang **BANAL NA KAMALAYAN ng inyong KALULUWA** ay nananatiling natatago kahit na ito ay laging nasa inyo.

Noong ako ay nasa lupa, ako ay nangusap sa mga tao tungkol sa 'Kaharian ng Kalangitan'. Sinabi ko na ito ay nasa inyo. Kaya ito nga. Ito ay ang inyong kaluluwa. Ito ay ang kanlungan ng pagkakapantay ng **BANAL NA KAMALAYAN** na nagbigay sa inyo ng pagiging bilang lalaki at babae sa hinaharap.

Lubha kong hinangad na ikintal sa inyong mga isipan ang malawak na pananaw ng inyong **PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG** upang makapagpaunawa sa inyo ng kaunting mas may kaliwanagan pa tungkol sa inyong mga simula, mula sa kung saan kayo nanggaling.

Kailangan din ninyong maunawaan sa lahat ng oras na kapag ako ay nangusap ng salita ng paglalarawan sa **IYONG ALIN AY TUNAY NA HINDI MALAMAN,** ako sa aking sarili, nakatayo sa

pinakamataas, walang hangganang mga alon ng bibrasyon sa bawat tabihan ng **DAKILANG PANGKALAHATANG PAGKAKAPANTAY** mula sa kung saan lahat ng mga bagay ay nakakuha ng kanilang pagiging at kumuha ng kanilang anyo.

Kung magsalita ako ng tungkol sa bundok, ang larawan ay mapapapunta sa inyong isipan, pero hindi ninyo malalaman ang kalakihan ng mga istruktura nito, ang katigasan ng mga bato dito, ang mga look nito at ang mga tuktok at mga yungib , ang yelo na bumabalot dito sa lahat ng mga panahon, ang mga lagaslas ng tubig na umaagos tungo sa mga layun kapag ang kapal ng yelo ay natunaw. Para makakuha kayo ng sulyap sa pagkakahangahanga ng bundok, ako ay kailangang pumunta sa detalyadong pagsasalarawan ng bawat sulok at lagusan nito. Kahit na pagkatapos ng pinakadetalyadong **pasalitang** pagpapaliwanag, inyo lamang maiisip ang mental na mga larawan na maiguguhit. Hindi ninyo pa rin **MALALAMAN** ang bundok.

Kapag nagsalita ako ng tungkol sa bagyo, aking madadala sa isipan ninyo- ang mga punong kahoy ay natutumba sa lupa, humahapay dahil sa malakas na hangin, ang mga dingding ay nagpipirapiraso, ang mga pamakuan ng bubong ay nasisira, ang mga briks at mga bubong ay lumilipad,ang mga bintana ay nababasag, ang mga sasakyan ay nababaligtad, ang malalaking punongkahoy ay nabubuwal, pero hindi ninyo malalaman ang pwersa at ang ingay ng hangin na iyon, ang biglang pagkasira ng bumabagsak na inanluwagi , o ang gulo na naidudulot nito sa puso ng mga tao na magdaranas nito, hanggang sa maranasan ninyo ito sa inyong sarili. At kaya ay gayun din kapag sinubukan kong isalarawan sa inyo, **IYONG KUNG ALIN ANG NAGDALA NG LAHAT NG NILIKHA SA PAGIGING LALANG.** Inyo lamang mahuhulaan at hindi **MALALAMAN**.

Ito lamang ay pagkatapos na inyong maranasang lahat ang aking sinabi –para sa inyong sarili- na kayo ay magsisimula na makakuha ng ilang ideya ng kung ano ang sinusubukan kong sabihin sa inyo. Samakatuwid, huwag hayaan ang sinuman na bumabasa ng mga **Liham** ko na makipagtalo sa iba o itatwa ang katotohanan ng kung ano ang aking itinuturo sa inyo- o tanggihan ang aking mga salita- dahil sinasabi ko sa inyo nang may katunayan na hindi ninyo ganap na **malalaman** ang hindi ninyo naranasan.

Ito lamang ay iyong mga makakasunod sa akin sa pagtanggap at paniniwala tungo sa pang-araw araw na meditasyon, ang paglilinis ng kamalayan, at walang humpay na panalangin para sa kaliwanagan, ang sa katapusan ay makakakuha ng palalim nang palalim na mga kinang - pagkatapos ay mga karanasan - ng kung ano ang paglikha sa **sarili nito** ay makakapagpahintulot sa- **Banal na Kamalayan.**

Inyong maaaring itanong kung ano ang kaibhan sa pagitan ng **Pangkalahatang Kamalayan at Banal na Kamalayan?**

Ang BANAL NA KAMALAYAN ay BANAL NA DIMENSIYON ng ESPASYO na walang sinuman ang makakapasok o mapapahintulutan, dahil ITO ay nakahimlay sa estado ng pagkakapantay at ay nilalaman ng sariling enerhiya.

Ang BANAL NA KAMALAYAN ay ang muling pagsasama ng orihinal na mga PINTIG sa loob ng PANGKALAHATANG KAMALAYAN na napakawalan upang maging ang parehong *aktibidad at ang substansiya* ng paglikha sa sandali ng BIG BANG.

Ang MGA PINTIG na ito ay nahati ng pagsabog at pagkatapos ay nagsama muli sa estado ng

pinagsasaluhang pagkontrol. Ang mga ito ay sinadya upang gumawa ng walang katapusan sa nilikhang dimensiyon na maaaring hiwalay, na namamasdan bilang mga enerhiya, o magkasamang kontrolado sa pagkakapantay. Ito lamang ay ang dimensiyon ng BANAL NA KAMALAYAN na mapapasok ng siyensiya.

Maaaring ang susunod na talata ay makapagsalaysay ng tungkol dito nang mas may kaliwanagan:

PANGKALAHATANG KAMALAYAN

kumakatawan sa

PANGKALAHATANG MGA PINTIG

PINTIG ng* ! *PINTIG ng:

Ang KAGUSTUHAN upang lumikha sa *pinagsasaluhang pagkontrol* na may LAYUNIN upang maranasan ang Sarili nito.

KATALINUHAN " " " " PAG-IBIG

***PINTIG* ng MATALINONG KAGUSTUHAN kapantay ng *PINTIG* ng MAPAGMAHAL NA MGA LAYUNIN**

Habang naibigay na sa inyo ang intelektwal na salitang pagsasalarawan ng **PANGKALAHATANG KAMALAYAN,** kayo ay hindi mas magiging malapit sa pagpapahalaga sa supremong pagkakahanga hanga at pagkadakila ng Kapangyarihan , ni hindi sa kagandahan, ligaya, harmonya, ikstasi na nakapaloob sa kulay at tunog lampas sa inyong dimensiyon. Ito lamang ay tayo na nakapagtaas sa kamalayang mga alon ng bibrasyon sa pinaka lagusan o mga tabihan ng pagkakapantay ng **PANGKALAHATANG KAMALAYAN** na nakakaranas at nakapagpapasinag ng **kagalakan ng pansariling pagkakaalam ng tunay na potensiyal na hindi nagnanasa na punan ito - ang kahanga hangang kaligayahan ng personal na kakontentuhan na walang 'itinataas na daliri'.**

Ginagamit ko ang huling salita nang may pagkametaporikal, dahil, bagaman aking pinanatili ang aking pagkaindibidwal, Ako ay aktibo sa **kamalayan** lamang at ako ay , sa walang anumang paraan, sa pisikal ay hindi na at wala ng kinalaman mula ng aking ipagpatuloy ang ispiritwal na pagtaas sa ibang mga dimensiyon pagkatapos ng aking kamatayan sa krus.

Kayo ay magtataka paano ito magiging posible upang magkaroon ng kagayang malaking PANGKALAHATANG MGA PINTIG sa estado ng pagkakapantay. Ang mga ito ay nasa lagay ng pareho at pinagsasaluhang pagkontrol, ang pagsasama, nangangalagang PAG-IBIG humahawak na PINTIG, nagbubuklod sa mapanlikha, aktibong KAGUSTUHAN na nasusupil.

Akin lamang maipapaliwanag ang penominang ito sa sumusunod na simpleng mga salita.

Kapag inilagay ninyo ang palad ng isang kamay sa ibabaw ng palad ng isa pa, na ang mga dulo ng daliri ng bawat kamay na nakahihipo sa braso ng isa pang kamay at pagkatapos ay subukang paghiwalayin ang mga ito pero panatilihin pa ring mahigpit na nakalapat sa isa't isa, kayo ay makakukuha ng ilang ideya ng ibig sabihin ng 'pagkakapantay' o 'parehong pagkontrol'.

Dagdag pa, kailangan ninyong maunawaan na bagaman at ang inyong mga kamay ay maliwanag na nagpapakita ng pisikal na penomina, ang mga ito ay pangkasalukuyang pinapamahalaan at nagpapahayag sa pamamagitan ng mga PINTIG na nagsisimula sa inyong utak. At saka, ang

inyong utak ay maaring ang tagapagdala ng pagpapahayag ng konsiyus na mga ideya- mga pintig- pero sa totoo lamang, ang Pintig ay ang katunayan ng lahat ng pagkilos ng anumang uri- hindi ang pisikal na utak na instrumento lamang ng *kapahayagan* ng kagayang mga pintig.

Ibinigay ko lamang sa inyo ang intelektwal na tala ng PANGKALAHATANG KAMALAYAN. Paano ko maisasalarawan para sa inyo ang natatagong kapangyarihan, ang pagka kahanga hanga ng paggalang, ang kaligayahan, ang maningning na saya, ang estado ng kakontentuhan at kapayapaan at harmonya ng Pagiging Lalang Nito?

Kahit na mapagmuni muni ninyo at maunawaan na mula sa KALAWAKAN ng KAMALAYAN na ang buong sansinukob ay nakakuha ng buhay at anyo, hindi kayo makauunawa ng higit pa sa elektron ng malaki, hindi masukat na *Masayang Katunayan* ng PANGKALAHATANG KAMALAYAN.

Upang maunawaan nang ganap ang **likas ng paglikha:** ang mga dahilan kung bakit ang ego ay kumikilos gaya ng ginagawa nito, bakit ang nilikhang mga lalang ay nakakaramdam ng mga bugso na nararamdaman ng mga ito, ito ay dapat na maunawaan na ang **LIKAS at KALIDAD ng PANGKALAHATANG KAMALAYAN ay MANINGNING NA LIGAYA – KATUPARAN -KALIGAYAHAN.**

***ITO ANG AKING SINALITANG ANG 'KAHARIAN NG KALANGITAN AY NASA INYO' - NASA INYONG KALULUWA - NASA PINAKAMALALIM NA MGA ESPASYO NG INYONG PAG-IISIP, na siyang* namamagitan sa kaningningan ng inyong kaluluwa at sariling anino ng ego.**

Upang bumalik dito sa lagpasang estado ng maluwalhati, maganda, masaya, maharmonyang pagiging lalang ay ang sa inyong kaluluwang pinakamalalim na hinahangad!

Ito ay ang nararanasang paghahangad, itong mula sa pagsilang ng hindi konsiyus na muling pagsasama sama ng pagkakapantay at kapayapaan, saya at harmonya, na sa pamamagitan ng isipan, ay nag-uudyok sa EGO na kumakatawan sa inyo upang magmanipula sa kapaligiran. Ang palagiang layunin nito ay upang ibalik sa inyong pinakapinanggagalingang orihinal na estado ng maluwalhating ikstasi na mula doon ninyo nakuha ang inyong kaluluwa, pagiging lalang at anyo.

Pero ang ego ay makapagdadala ng inyong ginustong saya at kagalakan, sa pamamagitan **lamang** ng dalawang magnetiko/emosyonal na 'Pagsasama-Paghihiwalay' na mga pintig- na materyalisadong mga pintig lamang upang magbigay sa inyo ng inyong pagkaindibidwal.

Samakatuwid, ang mula sa pagsilang na **paghahangad** upang muling sumama sa **PINAGMUMULAN NG PAGIGING LALANG** ay nararanasan sa elektromagnetikong mga pamantayan ng pag-iisip at pakiramdam bilang ' Higit pa, higit pa, higit pa' sa kung ano ang nagbibigay sa inyo ng kaaya ayang pakiramdam noong nakaraan. Mas maraming mga kaibigan, mas maraming bahay, sasakyan, mga damit, at iba pa. Sa bawat oras na ang 'higit pa' ay nakamtan, mayroong maliit na kislap ng kakontentuhan, maaaring ang pagpapakita sa mga kapitbahay upang pataasin ang kaligayahan , (nakakukuha ng isa sa kanila, at isa pang maliit na kislap), at pagkatapos ay ang koleksiyon ng bagong bagay ay naglalaho, ang bagong pag-aari ay nagiging ordinaryo, ang mga pandamdam ay muling nakahimlay - sa pagkakapantay - ang mental na kapaguran ay dumaratal, ang mga paulit ulit na gawain

ay nawawalan ng kinang at nakakabagot. Upang magbigay ng buhay, ang ego ay naghahanap ng iba pang layunin upang makamtan para makapagbigay ng kaligayahan at kasiyahan. Kanya, ang buhay ay isang walang katapusang paghabol para sa personal na kakontentuhan ng maraming mga uri na nag-iiwan sa nababuhay na kaluluwa na magutom, hindi makontento, naghahangad pa rin ng bagay na "Higit pa' - pero ano baga itong inaasam pa ng aking pinakamalalim na sarili? Nagtatanong kayo nang may pagkabigo.

Kapag ang tao ay nakarating sa pagkaunawa ng tunay na pinagmumulan ng kawalan at patuloy na panloob na pag-aasam para sa 'higit pa sa kung ano ang nakapagpaparamdam sa akin na mas mabuti kaysa noon' at magsisimulang magmeditasyon upang makipag-ugnay sa **'IYONG… ALING NAGDALA SA KANYA TUNGO SA PAGIGING LALANG,** ang katiting ng **Banal na Pagkakapantay** ay sumasala sa pamamagitan ng pantaong kamalayan. Ang kawalan ay magsisimulang humupa.

Kung talagang ang taong iyon ay nakasalo ng tunay na kinang ng **WALANG KATAPUSAN** at tunay na layunin sa buhay, ang paghahangad sa mas maraming mga ari arian ay sa katapusan ay papanaw sa likas na kamatayan. Ang pagnanasa para sa 'Higit pang' mga pag-aari ay dahan dahang mapapalitan ng tapat na pagpapahalaga sa kung ano ang mayroon na kayo at ang pandamdam ng palagiang kakontentuhan. Sa pamamagitan ng mga mahiwagang mga panghihimasok o gawain ng **BANAL NA KAMALAYAN** sa pang-araw araw na buhay, ang pantaong kamalayan ay lubhang nataas at natututo na ang mga pang-araw araw na pangangailangan ay nakakatagpo sa pinakamainam na paraan. Ang pananalig ay tumataas at ang saya ay nadagdagan.

Ito ay kung bakit sinabi ko sa inyo: Hindi ako dumating upang magturo sa inyo ng positibong pag-iisip upang madala ninyo sa inyong bilog ng impluwensiya ang mga bagay na gusto at kailangan ninyo. Ako ay dumating sa inyo nang hayagan upang gabayan kayo pabalik sa **Kaharian ng Kalangitan.**

Ngunit, ito ay hindi lamang sa bagay ng pagnanais ng mas maraming ari arian para sa inyong sarili na ang inyong kaluluwa ay nakatutok pababa sa inyong lihim na tirahang lugar. Ang ego ay gumagamit din ng magnetikong emosyonal na bugso upang 'umigkas - tumanggi' upang siguraduhin ang inyong pagkaindibidwal, pagkapribado, at kaligtasan. Ang pintig na ito ay kumukuha ng maraming mga anyo na dinisenyo upang magbigay sa inyo ng pakiramdam ng pagiging mataas, o ang pagiging elitista o ang pagpoprotekta sa inyo mula sa mga tao na itinuturing ninyong hindi karapat dapat, o may mas mababang katatayuan sa lipunan kaysa sa inyong sarili. Itong bugsong ito ng ego ay nangyayaring patuloy at inisip na perpektong katanggap tanggap kahit na ng mga simbahan. Ang katotohanan ay: kapag ang kaluluwa ay nagsisimula upang makakuha ng munting pagkontrol sa bugso ng ego, ito ay kakastigo sa pantaong personalidad dahil sa karamutan at pagiging ekslusibo nito. Ito ay mag-uudyok sa isipan tungo sa pagkupkop sa walang kondisyong pag-ibig at ang paniniwala sa pagiging unibersal at Pagiging -iisa ng lahat ng mga tao, maging sino man sila.

Maaring, ngayon, ay inyong mas madaling mauunawaan kung paano at bakit ang pagkalikha ng inyong pagkaindibidwal sa pamamagitan ng medyum ng ego, na nakalikha ng malaking 'pisikal na mga pintig' na kapsula na nakalikha at bumalot sa inyong pantaong kamalayan - lumilikha ng inyong parehong pisikal na anyo at ng inyong pisikal na personalidad. Dahil ito ang namamahala sa inyong isipan at mga emosyon, mga iniisip at mga pakiramdam, ito ay humahadlang sa inyo mula sa pakikipag-ugnayan sa

PINAGMUMULAN ng inyong BUHAY at ng inyong **KALULUWA.**

Ang **INYONG TUNAY NA LAYUNIN sa buhay** ay makakuha ng pagkasanay ng inyong ego sa pamamagitan ng pag-abot sa pag-iisip at nararamdaman tungo sa … **IYON…. KUNG ALIN NA NARARAMDAMAN NINYO AY NASA LIKOD NG PAGLIKHA** at palagiang humihiling para sa kaliwanagan.

Ito ay ang pinaka unang hakbang na dapat kuhanin ng tao tungo sa maluwalhating sandali kung siya ay makikipag-ugnay sa **BANAL** at pagkatapos ay kumilos paunahan sa pamamagitan ng patuloy na paglilinis ng bugso ng ego, sa muling pagpasok tungo sa 'makalangit na estado' mula sa kung saan ang inyong kaluluwa ay isinilang at kumuha ng pagkaindibidwal nito.

At paano itong PAGLIKHA ng PAGKAINDIBIDWAL ay nangyari?

Kagaya ng sinabi ko noon, ang **PANGKALAHATANG KAMALAYAN** ay nakarating sa mataas na punto ng pinagsasaluhang pagkontrol at ang pagsabog ay nangyari na nakapaghiwalay sa:

****

PINTIG ng MAPANLIKHANG KAGUSTUHAN mula sa PINTIG ng MAPAGMAHAL na MGA LAYUNIN

na naghiwalay at naging aktibo sa nilikha bilang:

Amang Katalinuhan: Inang Pag-ibig

na nakita bilang

Elektrisidad: Magnetismo'Pagsasama-Paghihiwalay'

!

Buhay

!

Muling pinagsama sa pagkakapantay bilang

BANAL NA KAMALAYAN

!

B U H A Y

Samakatuwid, malayo sa pagiging solido at hindi maisip na 'bagay', - sa katunayan- ang nakikitang mundo ay:

Isipan/aktibidad na gumagawa lagi sa pakikipagtulungan ng emosyonal/magnetikong Pagsasama-Paghihiwalay. Kilala rin sa tawag na 'Paghila-Pagbuklod'.

Amang Katalinuhan: pisikal na elektrisidad

at

Inang Pag-ibig: pisikal na magnetikong 'Pagbubuklod-Paghihiwalay

magkasama ay nakalikha ng sanggol- ang EGO

!

Itong PINTIG NG PAGKAINDIBIDWAL

ay isinilang at kumuha ng hindi nagbabago at palagiang anyo sa loob ng mga enerhiya ng paglikha upang masiguro na ang maraming mga pwersang elektrikal na nahayag bilang mga

proton at mga elektron at ang natitirang 'grupo ng partikulo' na may kagalakang nadiskubre ng siyensiya, ay hindi dapat na mapakawalan na hindi nagambala tungo sa malayong 'walang pormang estado' kundi kailangang masupil at makontrol sa pamamagitan ng magnetikong 'pagbubuklod paghihiwalay na PINTIG ng Inang Pag-ibig upang magdala ng nakikitang anyo.
Ang siyensiya ay maaaring tumutol sa mga nabanggit na mga talata, dahil ito ay nasa malubhang mga paghihirap upang isalarawan ang maraming mga 'proseso ng pagsasama' sa pamamagitan ng paggamit ng iba't ibang salita- mga terminolohiya para sa 'pagsasamang' mga enerhiya.
Malugod na tinatanggap ang siyensiya upang tawagin ang 'pagsasama o paghilang mga enerhiya' sa pamamagitan ng anumang terminolohiya na gusto nila, pero ang katotohanan ay nananatili na ang mga enerhiyang ito ay nakakuha ng anyo mula sa puno at pangunahing PINTIG ng INANG PAG-IBIG, na ang PANGUNAHING KAMALAYANG tungkulin ay upang magbigay ng anyo sa pagkaindibidwal.
Ang PINTIG ng sa 'Amang Matalinong Buhay' ay nagbibigay ng elektikal na pwersa sa nilikha.
Ang PINTIG ng 'Inang Mapagmahal na Pagkamaylayunin' ay nagbibigay ng 'pagbubuklod' upang makontrol ang elektikal na pwersa at dalahin ito sa pagsupil sa loob ng pagkaindibidwal.
Ang PINTIG ng 'Inang Mapagmahal na Pagkamaylayunin' ay nagbibigay ng 'pag-igkas – paghihiwalay na pintig upang masiguro ang pagkabuhay ng pagkaindibidwal.
Iyan- ang proseso ng paglikha.

Ang siyensiya ay makalalapit lamang sa paglikha bilang tagamasid. Bagaman ang mga sugo nito ay mga tao at nakakaranas ng buhay para sa sarili nila, ang pantaong isip ay nakapagmamasid lamang sa kung ano ang nalikha na. Hindi ito makapapasok tungo sa malapitang mga proseso ng paglikha na natatago sa loob ng 'bagay' at ang pinaka basikong mga lugar ng enerhiya.
Ang siyensiya ay hindi makapag turong diretso ng **NAG-UUDYOK NA PAKTOR X** na nagbibigay daan sa mga enerhiyang siyang kumukontrol sa paglikha ng indibidwal na anyo.
Pero ang masasabi ng siyensiya tungkol sa paglikha ay munting sandali sa inyo bilang isang indibidwal.
Hindi mababago ng siyensiya ang inyong istilo ng pamumuhay, kalusugan, kapaligiran, personal na mga nararamdaman at mga nakamtan sa isang maliit na hindi tiyak ang dami at laki.
Ang kailangan ninyong malaman- at kung ano ako ay dumating nang hayagan upang sabihin sa inyo - ay kung paano matakasan ang maramot na **bugso ng pag-aangkin at pagpoprotekta** na binigay sa inyo ng **EGO** upang masiguro ang inyong pagkaindibidwal at pagkabuhay at ang inyong natatanging paghahangad upang bumalik sa saya at kaligayahan mula sa kung saan ang lahat ng nilikha ay kumuha ng **BUHAY.**
Ito ay nagkakaloob sa inyo ng dahilan kung bakit ako ay orihinal na dumating sa lupa at *dumarating sa inyo sa panahong pangkasalukuyan* - upang gumawa ng bagay na walang siyentipiko ang makagagawa para sa inyo - upang tulungan ang inyong kaluluwa na lumitaw mula sa mga pagkakasadlak sa inyong bugso ng ego at pumalaot sa bagong programa ng 'pag-iisip-emosyonal na pamumuhay' na direktang maghahayag sa 'Ama-Inang-Kamalayang Buhay' na inilagak sa inyo at sa lahat ng sangkatauhan sa sandali ng pagkabuo.

Dahil ang ego sa sarili nito ay nagtataglay ng elektrikong pwersa ng Aktibidad-Pagkamalikhain at ang emosyonal na magnetikong mga pintig ng 'Pagbubuklod- Paghihiwalay', anuman ang isinilang ng 'bugso ng ego' sa pamamagitan ng mga iniisip, mga pakiramdam at mga gawa, ay napalakas ng pisikal na elektro-magnetikong buhay na gagawa ng replikang mga porma ng buhay at sa katapusan ay mangyayari sa buhay ng manlilikha ng ego.

Ang nalikhang mga anyo ay hindi lamang mamamasdan sa katapusan bilang mga karanasan kundi ay makakadisturbo din sa paggana ng pisikal na mga proseso ng manlilikha ng mga ito at ay ang pinanggagalingan ng pisikal na mga walang kapanatagan o mga virus o karamdaman.

Samakatuwid, ito ay malaking dahilan para magdiwang kung ang kaluluwa ay makaalpas mula sa nagkukulong dito na pantaong kamalayan ng ego, dahil ang tumataas na ispiritwal na kamalayan ay lilikha ng maharmonyang nagbibigay ng buhay na mga kondisyon na hawak nito sa kamalayan. Sa kabilang banda, ito ay dahilan ng dalamhati habang ang pantaong kamalayan ay nakalubog sa kontrol ng ego, nagdudulot ng mga pagkadismaya, mga pagsubok at mga pagdurusa sa parehong mga karanasan sa buhay at sa pisikal na kondisyon sa sarili nito.

Kanya, sinasabi ko sa inyo: Kung ayaw ninyo ng inyong mundo, mayroon kayo nito sa kapangyarihan ninyo na baguhin ang inyong 'mga kondisyon ng pagiging naririto', saan man kayo naroon - kung kayo ay may paniniwala at palagiang kagustuhan na gawin ito.

Aking inuulit sa ibang anyo upang makuha ang inyong pansin:

Kung nagpapatuloy kayo sa inyo pangkasalukuyang antas ng pantaong pagkilos at pag-iisip, inyo lamang mararanasan ang inyong pangkasalukuyang antas ng pantaong pagiging naririto.

Kayo ay tutungong pababa upang magtrabaho ng mahirap para sa kakarampot na pamumuhay, nasasadlak sa maraming mga problema, kagaya ng kahirapan at masamang kalusugan, mga pagkasugapa, hindi makakilos dahil sa nakakapagod na takot, at ang pagkakaharap sa masama ang intensiyong mga atake ng lahat ng uri.

Kayo ay mabibigatan ng mga pangkasalukuyang mga kondisyon hanggang inyong maunawaan kung paano baguhin ang mga iyon.

Ito ang inyong ginintuang pagkakataon na kuhanin ang kontrol ng inyong mga buhay na hindi kagaya noong nakaraan, sa pamamagitan ng pagkontrol sa inyong mga iniisip at mga emosyon- ang **inyong mga elektrikal at magnetikong mga pintig-** ang mga guhit ng inyong panghinaharap na mga karanasan.

Dahil - kayo ay parang manggagawa ng palayok na nagtataglay ng putik at araw araw ay naghuhubog ng mga palayok at mga kagamitan para sa inyong kapakinabangan.

Ang **KAMALAYAN** ay ang putik - ang substansiya na kung sa alin ay ginagawa ninyo ang inyong mga buhay- at bawat kalagayan na nauukol dito. Kayo, ay nag-iisang, humuhubog sa inyong mga buhay tungo sa mga anyo na inyong nararanasan.

Dahil sa inyong mga iniisip, ay mababago ninyo ang inyong personal na hinaharap, kung inyo lamang susundin ang aking mga salita, unawain ang inyong tunay na mga pinagmulan, maniwala sa mga iyon at gamitin ang karunungang ito sa inyong pang-araw araw na gawain.

Maaapektuhan ninyo ang inyong kapaligiran, ang inyong mga tahanan, mga pamilya, hanapbuhay, ang

mga tao na nakakasalamuha ninyo, at maging ang mga halaman, mga hayop, at ang klima.
Anuman ang mahigpit ninyong ikinikintal sa inyong isipan ay nangyayari.
Kanya, ito ay napakahalaga para sa inyong ispiritwal at inyong personal na pantaong paglago na lubusang unawain ang lahat na aking sinusubukang ituro sa inyo.
Huwag ninyong isipin na ang mga Liham na ito na nahahayag sa inyo ay mahirap unawain at pagkatapos ay kumilos kayo patungo sa mas maalwang paraan sa paghahanap ng kaligayahan.
Maniwala kayo sa akin- walang TUNAY at mas madaling paraan para sa inyo upang matagpuan ang pagkakapantay at kaligayahan na hinahanap ninyo - dahil ang aking mga salita ay naglalarawan ng PANGKALAHATANG KATOTOHANAN NG PAGIGING NARIRITO at ang BUHAY kung sa alin ay sa pangkasalukuyan ay itinatayo o sinisira ninyo ang inyong mga buhay.

Sa kagayang panahon - magtiwala kayo na hindi ninyo kayang malikha ang bagong mga kondisyon para sa sarili ninyo hanggang sa madiskubre ninyo ang BAKIT at PAANO na inyong nalilikha ang mga mapanira at negatibong mga kondisyon sa nakalipas.
Lahat ng bagay na inyo ngayong nararanasan, ay inyong nilikha at pinakilos sa pamamagitan ng mga nakaraang mga iniisip, mga salita, mga gawa sa nakalipas. Kaya huwag kayong magdamdam sa pangkasalukuyang nangyayari sa inyo, dahil kayo sa sarili ninyo ang gumawa ng anumang dahilan ng inyong pangkasalukuyang mga kalagayan.
Maging nakakaramdam, samakatuwid, at basahin ang mga Liham na ito at mag-alay ng lahat ninyong lakas at kalooban na tuklasin ang mga paraan na ginamit ninyo (sa dating pagkawalang muwang) upang sirain ang buhay ninyo noong mga araw na lumipas na.
Pagkatapos ay kuhanin ang kinakailangang mga hakbang upang linisin ang inyong kamalayan.

Maaring itanong ninyo: Bakit ko lilinisin ang aking kamalayan?

Sinasabi ko sa inyo- hindi KAYO makapagtatanim ng isang linang ng mais na hindi muna gagamitin ang araro upang linisin ang lupa, at pagkatapos ang kagamitan upang maging pino ang lupa at magsabog ng pampataba. Sa pagkawalang muwang, kayo ay makapagtatanim sa gitna ng mga naroong mga damo sa malaking tipak ng lupa at hindi na gumamit ng abono at ang inyong tinanim ay maging payat at hindi pantay. Kagaya rin ito kung magputik kayo sa inyong makalupang sa sarili nakasentrong mga iniisip at mamuhay nang lubos sa inyong sariling pantaong karunungan, kalakasan at kagustuhan. Kayo ay limitado sa bawat bagay na ginagawa ninyo. At, lahat sa di pagkakaalam, kayo ay lumilikha ng pinaka mga pangyayari na maglilimita sa ani ng inyong mga pinagkakaabalahan.
Sa sandali na maunawaan ninyo kung saan kayo ay tunay na nanggaling,
Hanapin ang Kapangyarihan sa kung sa alin ay makakakuha kayo upang maisakatuparan ang bawat isang bagay sa inyong buhay,
at kumuha ng madaliang mga hakbang upang alisin ang mga damo,
kanya nagpapadalisay sa lupa ng inyong kamalayan
kayo ay makakakuha ng KAPANGYARIHAN

na magpupuno at magpapayaman ng inyong pang-araw araw na mga karanasan at mga gawain.

Inyong masasabi na ang **KAPANGYARIHAN** ay ang inyong abono pero ito ay magiging lubusang hindi akma at mali.

Ang abono ay bagay na kemikal na pagkain para sa halaman - samantalang ang **KAPANGYARIHAN** kung sa alin ay nakukuha ninyo sa pamamagitan ng pang araw araw na meditasyon, ay ang **BUHAY** na nagpapasigla sa inyong buong pagiging lalang, ang inyong buhay at kahit na ang inyong mga halaman, at ang mga briks ng inyong mga bahay at ang inyong mga kagamitan na mas malayong lampas pa sa inyong pangkasalukuyang paniniwala. Ang mga tao na nagbigay ng kanilang buong kapangyarihan ng kalooban upang ipamuhay ang Katotohanang ito, ay nakakakita sa hindi maitatangging bunga sa kanilang mga buhay at ang 'pagkakita' ay nagpapataas ng kanilang paniniwala at determinasyon. Kanya sila ay pumapasok sa bilog ng pagkapinagpala. Sila ay nagtataka na ang ibang mga tao ay makakatanggi sa katotohanang ito at pumipili na manatili sa labas ng ispiritwal at panlupang harmonya sa kung alin ito ay posible upang mabuhay.

Kung kayo ay handa upang makinig at magmuni muni at magmeditasyon sa mga sumusunod na mga pahina***, kayo ay magsisimulang makaunawa sa kung ano ang natatago mula sa pasimula ng paglalang.***

ANG PAGLILINIS NG KAMALAYAN.

Habang ginagawa ang lahat ng bawat kinakailangang gawain ng mental/emosyonal na paglilinis, gamitin ang aking mga salita sa nakaraang mga pahina, naglalarawan**… IYON… KUNG ALIN ANG NAGDALA SA INYO AT LAHAT SA MUNDO TUNGO SA NAKIKITANG PAGIGING LALANG'** upang maitayo ang pagkakaalam at pagkaka-ugnay sa makapangyarihan **NITONG BANAL NA KAMALAYAN.** Mula sa pakikipag-ugnay na iyon ay darating ang inspirasyon at ang kalakasan upang matupad ang paglilinis nang mas may kabilisan. Habang ang paglilinis ay nangyayari, inyong mararanasan ang bagong natagpuang kaligayahan at katuparan sa bawat lugar ng inyong buhay.

Inyo ring matatanggap ang inspiradong mga tagubilin tungkol sa inyong pang-araw araw na mga pamumuhay, maaaring sa oras ng pagmemeditasyon o kaya ay kagaya ng sinag ng liwang sa inyong isipan kapag kayo ay nasa kapayapaan at nag-iisip ng mga ordinaryong bagay. Kung hindi ninyo pagdududahan o tatanggihan ang mga direksiyon kundi ay susundan ang mga iyon- nang may katapatan at may pag-iingat, -- kayo ay kukuha ng inyong unang mga hakbang upang maging - sa katapusan - ay dakila at matagumpay na magtatanim at mag-aani ng mapanlikhang mga ideya sa inyong kapaligiran. Lahat ng bagay na konektado sa inyo ay mamumulaklak, mamumunga at mananagana. Bawat bagay ay tutugon at magpapala sa inyo na may kabaguhan ng buhay.

Kung dinidisiplina ninyo ang inyong sarili sa pagmemeditasyon araw araw na walang nagbabagong debosyon, kayo ay sa katapusan ay magsisimula na makaramdam ng tugon at daloy ng ***IYON KUNG ALIN AY NAGDALA SA INYO TUNGO SA PAGIGING LALANG,*** at ang mga salita na inyong ginagamit ay kukuha ng bagong kahulugan. Ang mga salita ay mapupuno ng ***PANGKALAHATANG BUHAY.***

Kayo ay mapupuno ng galak at magdiriwang nang may kasubrahan, dahil inyong **MALALAMAN**

pagkatapos na ang kapangyarihan ay totoo at aktibo sa inyong isipan at buhay.

Kayo ay darating na umaasa nang mas may pagtitiwala sa kapangyarihan na nagsisimulang mamasdan sa inyong mga inaasikaso. ***Inyong gugustuhin na makuha ang iba tungo sa inyong estado ng pinagpalang harmonya dahil ang ibang mga tao ay magiging nakakaalam Nito at magtatanong sa inyo tungkol Dito. Hindi lamang ito - kayo ay makakaranas ng bagong uri ng kapatirang pag-ibig at magnanais na ibahagi ang kung ano ang nakakapagpasaya sa inyo, kasama ng iba pang mga tao.***

Hindi ko mabibigyang diin ang Katotohanang ito nang sapat, ito ay kailangang na magmeditasyon, dahil marami ang mga tao na inaayawan ang paghahanap at ang disiplina sa sarili sa araw araw na pakikinig bago nila lubusang malinis ang kanilang kamalayan at dumating sa estado ng panloob na kadalisayan na kinakailangan upang makagawa ng perpektong pakikipag-ugnay sa **PANGKALAHATANG KAMALAYAN- ang Pinagmumulan ng inyong pagiging Lalang.**

Kapag kayo ay gumagawa ng pakikipag-ugnay - ang nakikitang mga hiwaga ay mangyayari! Ito ay ang pasimula ng **P**angkalahatang **K**apangyarihan na kumukuha ng anyo at hubog ng inyong kaluluwa, katawan, isip, puso at mga pangyayari.

Sinasabi ko sa inyo nang tunay - inyong maaaring pagtiwalaan ang mga salita ko nang walang reserbasyon- kung kayo ay magtitiyaga, darating ang sandali na inyong talagang mararamdaman ang pagkakaugnay, at malalaman ninyo na nagawa ninyo ang ugnayan.

Inyong narating pagkatapos ang pinakamahalagang oras sa inyong ispiritwal/pantaong paglago!

Sa ilang mga oras ay maraming mga kaluluwa ang nakakaramdam na nataas at maligaya pero pagkatapos ang pang-araw araw na mga inaatupag ay nanunuot sa kanilang mga isipan, at kanilang intelektwal na sinusuri ang karanasan. Ipinapaliwanag nila itong malayo sa pantaong mga terminolohiya.

Huwag ninyong gawin ito - dahil maiiwala ninyo ang kung ano ang naibigay na sa inyo!
Inyong lubhang mapatatagal ang inyong ispiritwal na paglago.

Kung babasahin ninyo ang mga salitang ito at natatakot na maniwala sa mga ito, o maniwala na ang mga ito ay kahangalan, o makaramdam na maiwawala ninyo ang dangal kung maniwala kayo sa mga ito – kayo ay gumagawa ng mapanlikhang anyo ng kamalayan na magpapawalang halaga sa anumang mapanlikhang tugon na maaaring orihinal na nasa inyo na tungkol sa Liham na ito.

Kaya sinasabi ko sa inyo - pahalagahan ang inyong mga sandali ng paniniwala, ipreserba ang inyong espesyal na mga oras ng pakikipag-ugnay sa**… IYONG KUNG ALIN AY NAGDALA SA INYO TUNGO SA PAGIGING LALANG,** maniwala sa mga ito, at hawakan ang mga ito nang matatag sa inyong kamalayan at dahan dahan kayo ay kikilos paunahan tungo sa mga tugatog ng'ispiritwal' na kamalayan – sa di pangkaraniwang pagkaunawa at ligaya.

Muli, ako ay nagsasabi, huwag ilagay ang mga Liham na ito sa isang tabi. Hindi ko mabibigyang diin nang may kasapatan ang inyong pangangailangan upang mag-isip tungkol sa mga ito, tandaan ang kung ano ay gustong sabihin ng mga ito. Kung hindi ninyo matandaan, balikan at basahing muli ang mga ito , at muli pa, at muli pa, hanggang ang mga ito ay tumungo sa inyong kamalayan.

Paglimit na nagmeditasyon kayo sa mga ito araw araw, ay gayun ding ang mga ito ay magiging maliwanag sa inyong isipan at darating upang magkaroon ng mas malaking kahulugan para sa inyo. Sa katapusan, inyong matatagpuan na ang mga ito ay parang pagkain at inumin, na nagtatayo ng inyong moral at determinasyon upang tulungang magbago ang inyong pangkasalukuyang mga kondisyon tungo sa mga harmonya, malawakang paglago, kasaganaan at kapayapaan.

Ang di pangkaraniwang inspirasyon at saya ay magiging inyo kung dumating kayo sa pagkaunawa na ang kalakihan ng **'Iyong kung alin ay nagdala sa inyo sa pagiging Lalang'** ay maningning, nakagagalak na Kapangyarihan - lampas pa sa inyong pangkasalukuyang kakayahan upang mangarap at mag-isip - Ito ay Katunayan-

ITO ay ang **PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG**- ang SIMULA ng bawat bagay na nakikita ninyo sa inyong likas na nabubuhay na mundo at sa maraming mga antas ng pagiging naririto lagpas pa sa pangkasalukuyang tinitirahan ninyo.

Kung kayo ay may kasaganaang tumatanggap ng **Banal na Kamalayan** sa inyong isipan, sa inyong sarili, sa bawat aspeto ng inyong pagiging naririto, ay kayo ay magsisimula na makakita ng malaking kaibahan , kayo ay magbabalik tanaw sa mga oras ng gulo at walang kasiyahan at makita na dahan dahang ang mga limitasyon sa inyong buhay ay nakapagbunga ng mas maraming pagkapinagpala. **Ito ay nagiging ang patuloy na proseso sa inyong buhay.**

Maging mabuti ang puso ninyo - Ito ay tunay na Ako, ang Kristo , ay umaabot sa INYO at sa mundo sa pamamagitan ng medyum ng mga Liham na ito.

Partikular kong gustong ikintal sa inyong mga isipan ang paraan na aking ginawang may intensiyong mga pangungusap sa nakaraang mga pahina upang iangat ang inyong mga iniisip sa mas mataas na baitang ng kamalayan, naglalahad ng mga pakinabang na makukuha mula sa paggawa upang itaas ang inyong kamalayan sa pamamagitan ng pag-aalis ng negatibong mga katangian na binangit sa **pahina 2.**

Gusto ko na maunawaan ninyo nang ganap na ako ay dumating lamang upang tulungan kayo na alisin sa sarili ninyo ang mga di katanggap tanggap na bugso ng egong mga iniisip at mga emosyon na sa pangkasalukuyan ay kumukontrol sa inyong isip. Ako rin ay naritong hayagan upang himukin at 'tulungan kayo' – oo. 'tulungan kayo' – na malinang sa inyong mga isip at puso ang lahat ng sa pag-ibig nakabaseng mga iniisip at mga emosyon na magdadala sa inyo tungo sa harmonya sa Banal na Kamalayan. Ito ay ang aking pinaka madalian at mapagmahal na layunin upang magdala sa inyo papalabas mula sa malabong mga kanlong ng pagiging naririto na sa kasalukuyan ay tinitirahan ninyo – tungo sa 'sikat ng araw' ng ispiritwal na kaliwanagan na naghihintay sa inyo kung inyong mapagtagumpayan ang mga bugso ng ego, maging kaisa ng inyong kaluluwa at ang 'Ama-Ina-Buhay' at kumilos tungo sa saliw ng walang kondisyong pag-ibig para sa lahat.

Kanya, aking uulitin ang listahan ng negatibong mga katangian na nakasulat sa **pahina 2 .** Gusto ko na

basahin ninyo ang mga iyon nang maingat at pagmasdan ang inyong sariling mga reaksiyon at mga nararamdaman **habang iniisa isa ninyo ang mga iyon nang marahan. Kritisismo, masakit magbiro, panghuhusga, pagtatakwil, pang-aaba, pagkikimkim ng galit, kawalan ng pasensiya, pagkagalit, pagkainggit, agresyon, nakasasakit na mga udyok, pagnanakaw, pagsisinungaling, doble at likong mga pakikipagtransaksiyon, paninirang puri-**

Paano ninyo sisimulan na alisin ang anuman sa mga iyon na alam ninyo ay bahagi ng inyong kamalayan?

Huwag kayong masyadong maging mahiyain upang harapin ang mga iyon, dahil kayo ay mga taong lalang at isinilang na nasa ilalim ng impluwensiya ng mga katangiang ito ng ego. Kaya huwag kayong masyadong matakot o maging aba upang harapin ang mga iyon. Kuhanin ang unang hakbang na may lubos na katapatan - at isulat ang mga ito.

Ang pangalawang hakbang ay kuhanin ang pilas ng papel at humiga at ilagay ito sa inyong dibdib. Ipikit ang inyong mga mata at abutin sa pamamagitan ng isip ang **Banal na Katunayan - ang inyong pinagmumulan ng Pagiging lalang, na ngayon ay dapat ninyong matanto ay ang inyong Mapagmahal na Unang tagalikha – ang inyong tunay na 'Ispiritwal na Ama-Ina' – na nagpapasinag nang may kalayaan at patuloy at palagian- WALANG KONDISYONG NANGANGALAGANG PAGMAMAHAL.**

Magbigay ng panahon sa pagpapatahimik ng inyong isip hanggang inyong maramdaman na kayo ay kumikilos lampas sa inyong pansariling kamalayan.

Pagkatapos ay hingin , na may perpektong paniniwala, at umasa sa agarang kasagutan, dahil kayo ay kumikilos sa **kamalayan,** para sa tulong upang alisin, tunawin, malampasan ang mali at hindi kinakailangang **pagtangging mga bugso ng ego** sa lahat ng mga araw na darating.

Sa emosyonal na paraan, inyong nagagawang maliwanag sa inyong 'Ispiritwal na Ama' o 'Banal na Katunayan' - at samakatuwid sa inyong sarili - na wala na kayong gusto pa sa mga negatibong ito ng ego sa inyong kamalayan. Kayo ay humingi para sa inspirasyon at kalakasan upang gawin ang bawat pagsisikap na iwasan o tanggihan ang mga ito, mula sa araw na iyon hanggang sa hinaharap.

Sa pamamagitan ng pagsunod sa daang ito ng paggawa, kayo ay lumilikha ng **BAGONG KAMALAYANG ANYO** na ngayon ay nagsisimulang pumasok at mamahala sa inyong pangkasalukuyang kamalayan.

ANG INYONG HANGARIN

ay ngayon ay naging ang inyong katunayan.

Ang dating negatibong mga katangian na nasulat sa inyong piraso ng papel at dinala sa inyong 'Ispiritwal na Ama' ay ngayon ay nasa limbo ng pagtanggi sa inyong kamalayan. Itong konsiyus na pagtanggi ay paraan din ng pagkuha ng Banal na Kapangyarihan tungo sa inyong kamalayan upang tulungan kayong mapalakas ang pagreresolba at pag-alala upang itapon ang anumang mga pintig na maaring sumabog

mula sa tinalikurang mga katangian.

Samakatuwid, kagaya ng maaaring makita ninyo - ang pagsuko at ang meditasyon ay nakapagpakilos ng hindi nakikitang gawain sa kamalayan na kung alin kayo ay maaaring hindi nakababatid hanggang sa dakong huli ay magising kayo sa katotohanan na ang mga katangian ay naglaho na pala.

Aking may katapatang hinihimok kayo na dalahin ang papel ng mga katangian sa meditasyon sa maraming oras. Sa bawat oras na ginawa ninyo ito, gumuguhit kayo sa inyong sariling kamalayan , ng higit pang pagpapapasok ng **'Ama-Ina-Kamalayang Buhay' kapangyarihan** tungo sa inyong layunin ng paglampas at pag-aalis sa inyong kamalayan ng hindi na kailangan pang mga anyo at mga pwersa.

Kapag ang mga ito ay natunaw na, hindi na ang mga ito guguhit pa sa inyong mga kaganapan ng negatibo at hindi masayang mga anino na nakapagpasakit sa inyo noon.Kayo ay maglalakbay sa mas mataas na landas tungo sa kalayaan.

Habang kayo ay umuunlad, kayo ay darating upang maunawaan ang mumunting mga kamalian ng kamalayan sa inyong isip at puso na hindi naging mukhang mali noon, at kapag ito ay nangyayari, kailangang isa isahin ninyo ang katulad na hakbang ng pagsusulat ng mga ito at pagdadala sa mga ito sa ganap na pananalig sa inyong **'Ispiritwal na Ama'.**

Ngayon, mayroon pang isang bagay na kailangan ninyong gawin upang makompleto ang muling pagtatayong ito ng inyong kamalayan.

Sa halip na

kritisismo, masakit na pagbibiro, panghuhusga, pagtatakwil, pang-aaba,pagkikimkim ng galit, kawalan ng pasensiya, pagkagalit, pagkainggit, agresyon, nakakasakit na mga udyok, pagnanakaw, pagsisinungaling, doble at likong mga pakikipagtransaksiyon, paninirang puri-

kailangan ninyong isulat sa isang piraso ng papel- **sa ginintuang mga titik** kung maaari, upang magbigay sa inyo ng pandamdam ng kagandahan at kinang tungkol sa mga representasyon – ang ginintuang mga katangian ng **Banal na Kamalayan** sa kung alin ay gusto ninyo na kayo ay mapuno nito - at maipahayag - sa panghinaharap.

Para maging nasa perpektong saliw sa inyong **'Banal na Katunayan'-** ang inyong **'Ispiritwal na Ama',** bawat representasyon ay nakapundasyon sa walang kondisyong pag-ibig at magtataguyod ng pinakamataas na kabutihan ng iba pa.

Dahil hindi na kayo maghahanap pa na ibaba ang iba upang maramdaman ninyo ang inyong sarili na mas higit at mas may pagtitiwala sa sarili. Ang inyong buong kamalayan ay ididirekta upang patatagin ang ibang mga tao at ayusin ang bawat bagay sa loob ng inyong lugar na ginagalawan. Inyong hahanapin na magpalusog, mangalaga, magturo, magprotekta, magpanatili, magbigay katuparan sa mga pangangailangan ng iba, at maghanap upang may pagmamahal na makapagpatupad ng kaayusan mula sa magulong hindi pinag-iisipang mga gawain.

Habang nasulat ang inyong mga **ginintuang mga lunggatiin** sa inyong piraso ng papel, muli ay humiga at dumulog sa inyong **'Banal na Katunayan'** at hingin na ang magagandang mga pintig- ang **likas** ng **Banal** ay dahan dahang bumalot sa inyong isip at puso at maging ang inyong pansariling kamalayan. Kapag nangyayari ito, ang inyong kaluluwa ay mapapatulad sa isang sisiw na tumutuka tuka,bumabasag sa itlog upang lumitaw tungo sa pagka kahanga hanga ng dakilang malaking mundo upang makasama

ng inahing manok, na may katiyagaang naghihintay para sa sisiw nito upang muling makasama . Ito ay kung paano sa akin at sa lahat ng mga iba pang naging Kristong mga kaluluwa. Kami ay naghihintay at nagmamasid at tumutulong sa mga tao na naghahangad na makatagpo ng dahilan ng kanilang kawalan sa ispiritu, silang mga naglalagay ng kanilang mga puso upang lampasan ang mga panlupang mga pinagkakaabalahan, iyong ang mga isipan ay naguguhit tungo sa mas mataas na mga layunin ng buhay, at nangangarap na dumating tungo sa perpektong pagkakatono ng kanilang sariling mga kaluluwa at kanilang **BANAL NA PINAGMUMULAN NG PAGIGING LALANG.** Kami ay naghihintay na may pagmamahal sa mga manlalakbay sa ispiritwal na higit pa sa iniisip ng mga naglalakbay. Ito ay nangangahulugan na kami ay naghahangad na may pagmamahal sa mga nagbabasa ng **Liham** na ito.

Kung kayo ay muling nakabuklod ng inyong *Pinagmumulan ng Pagiging Lalang*, inyong makakamtan ang tunay na mga layunin sa lupa. Inyong matutupad ang inyong totoong misyon sa eternidad. At ngayon - hayaang ang inyong TOTOONG BUHAY ay magsimula! Inyong mapapasok ang Kaharian ng Kalangitan!

Hindi ko sasabihin sa inyo kung ano ang mga katangian na dapat ninyong isulat para sa inyong bagong kamalayan – ang mga ito ay dapat na manggaling sa inyong pangkasalukuyang mga pananaw sa pinaka mataas at pinakamainam. Muli pag-aralan ang **Banal na Likas ng Banal na Kamalayan** na aking naunawaan nang may kaliwanagan sa disyerto at isinalarawan para sa inyo sa **Liham 1.**

Hayaang ang **Banal na Likas** na ito ay maging ang inyong pansariling likas.

Gusto kong malaman ninyo na kapag kayo ay tumungo sa paglalakbay na ito na may tunay na katapatan, ako ay nasa tabi ninyo sa bawat kaganapan. Ito ay aking buong pagmamahal na hangarin na kayo ay dumating upang malaman na ako ay nasa inyo at ako ay nagpapadala ng aking suporta at kalakasan sa inyong pagsisikap na maging kaisa ng inyong '**Banal na Katunayan'.**

ANG TUNGKOL SA 'KRISTIYANISMO'.

Ako ngayon ay mangungusap sa inyo tungkol sa mas ordinaryong mga pinagkakaabalahan at habang binabasa ninyo ang mga pahinang ito, gusto kong balik tanawin ninyo kung ano ang nangyayari sa inyong disposisyon o pakiramdam ng kaginhawahan.

Ito ay isang pagsasanay pa upang kilalanin ang kung ano ang nangyayari sa inyong kamalayan habang ang inyong mga iniisip ay nagbabago at kayo ay gumagamit ng bagong bungkos ng mga salita.

Pakibasa ng sunod na mga pahina nang maingat, maging kayo ay bukas na nagdedeklarang Kristiyano o hindi, kahit na kayo ay may kalakasang natukso upang lakdawan ang mga ito. Isulat ang inyong mga kasagutan , mga ideya, mga pakiramdam - lalung lalo na ang anumang nagbabagong mga pakiramdam ng pagkalungkot o pagkakaaya aya.

Pakitala ng bilang ng pahina kung kailan ang mga salita ay nagsimulang pagaanin ang inyong disposiyon at iangat kayo tungo sa mas mataas na dimensiyon ng kapayapaan at kaligayahan.

Ito ay isang pinakamahalagang pagsasanay, dahil, hanggang sa gawin ninyo ito, kayo ay magpapatuloy upang basahin ang tungkol sa 'kamalayan' magpakailan pa man, pero hindi makararating sa malalim na kaunawaan kung paano ito ay ang basikong enerhiya ng inyong pagiging naririto, ng 'bagay' , ang inyong katawan at kapaligiran, ang mga pangyayari sa inyong

buhay, ang inyong mga TAKBO NG ISIP at ang inyong ispiritwal na mga hangarin.
Hindi ninyo masisimulan na maunawaan ang KAMALAYAN ay ang kalahatan at bawat bagay sa inyong pagiging naririto at karanasan - hangang mapansin ninyo kung paano ang mga'ideya at mga opinyon' ay nakapagtataas o nakapagbababa ng mga alon ng bibrasyon ng inyong kamalayan.
Gusto kong maging alam ninyo ang mga salita na ginagamit ninyo sa inyong pang araw araw na mga buhay, ang kalidad ng buhay na nililikha ng mga ito para sa inyo, at ang epekto na ginagawa ng mga ito sa iba – maging pagtataas ng kanilang takbo ng isip tungo sa kapayapaan at saya o nag-iiwan sa kanila na malungkot at nasa kawalan.

Dagdag pa, ito ay ang aking matapat na hangarin na maabot iyong mga sa pangkasalukuyan ay mga tagasunod ng relihiyong Kristiyanismo at ay nakikipagtunggali sa nakaraan o pangkasalukuyang relihiyosong pagkakakondisyon , kaya nakikita itong mahirap upang pakawalan ang inyong mga pananaw mula sa dogma nang sa gayun ay makakilos nang malaya sa loob ng mas mapinong mga alon ng bibrasyon ng mas mataas na ispiritwal na karunungan.

Kayo ay maaaring natatakot sa walang katapusang parusa kahit na kung inyong babasahin lamang ang mga pahinang ito - at sa kabilang banda ang mga ito ay may humihilang kapangyarihan para sa inyo at kayo ay sa paraang intwitibo ay nakakaramdam na kayo ay nagbabasa ng tungkol sa **KATOTOHANAN ng PAGIGING NARIRITO** na hindi naituro sa inyo ng inyong mga ministro. Kayo ay nahahati ng inyong nag-uudyok na pangangailangan na malaman ang Katotohanan at ang inyong takot na hindi ninyo mabibigyan ng kaluguran ang 'Diyos' sa anumang anyo ng sa kasalukuyan ay pinapananaw ninyo tungkol sa 'Kanya'.

. AKO , ang KRISTO, ay lubos na nakababatid ng kalungkutan na naidudulot ng mga **Liham** na ito sa maraming matatapat na tao at hangad ko na malampasan ninyo ang inyong kabalisahan tungo sa perpektong kapayapaan ng isip at ligaya.

Dahil dito, ito ay lubos na kinakailangan na suriin muna ang inyong pangkasalukuyang mga paniniwala at ang mga pinagmulan ng mga doktrina ng simbahan bago magpatuloy na magturo sa inyo ng mas malalim na Katotohanan tungkol sa 'likas' ng **U**nibersal at ang likas ng tao sa kanyang sarili.

Upang lubos na maunawaan ang mga pinagmulan ng Kristiyanong doktrina, kayo ay dapat maglakbay pabalik sa oras ng mga pasimula ng katuruang Hudyo at doon ay matatagpuan ang mga 'pagpapaliwanag' ng pantaong isip na naghirap upang bigyan ng kahulugan sa mga salita ang kung ano ang naramdamang itwitibo sa maaring pinagmulan ng pagiging lalang.
Kayo na nahihirapan na palayain ang inyong mga sarili sa nakaraang mga mito at maling mga paniniwala, ay kailangan ngayong dumulog upang may kaliwanagang makaunawa para sa inyong mga sarili - at **maintindihan,** - ang pundamental na pagkakaiba sa pagitan ng 'paniniwala ng simbahan' at ang **KATOTOHANAN NG PAGIGING NARIRITO** na aking sinusubukang ipaliwang sa inyo sa

kasalukuyan.

Hanggang may kaliwanagan na maunawaan ninyo ang 'pinagmulan at anyo ng inyong pangkasalukuyang mga paniniwala', hindi ninyo maaalog ang inyong mga sarili nang may kakumpletuhan na malaya sa mga ilusyon ng inyong nakaraang pagkakakondisyon sa loob ng simbahan. Magkakaroon kayo ng 'paa sa parehong kampo' - isang mapanganib na posisyon na maging naroon. Itong antas na ito ng pag-iisip ay magdudulot ng malaking mental na gulo at magiging dahilan para sa inyo upang talikuran ang paghahanap at magbalik tungo sa luma, komportable, may pagkaemosyonal na kasiguruhang relihiyosong mga anyo na naghahatid sa inyo sa wala. Kaya mag-ingat at huwag hayaan ang inyong mga sarili na matakot sa mga banta ng di nakalulugod sa 'Diyos' at ang maaaring kaparusahan.

ANG MGA PINAGMUMULAN NG PANINIWALA SA ' SUPER NA INDIBIDWAL NA 'ULO NG DIYOS'

Kanya, tayo ay magsisimula sa pagsasalarawan sa mga pinagmulan ng paniniwala sa 'Diyos' , isang pangalan na nagpakahulugan ng maraming iba't ibang mga bagay sa tao. Itong paniniwalang ito ay nagmula noong ang matatandang mga Hebreo ay naglakad sa disyerto at nagtanong sa mga pinagmulan ng paglikha. Ito ay inisip na sa ilang mga paraan ang **PINAGMUMULAN NG PAGLIKHA** ay kailangang may katiyakang isang 'super na tao-diyos' hindi nakikita at malayong lagpasan sa lupa at sa uring tao. Ang ilang sinaunang mga propeta ay sa paraang mistiko ay nakababatid na ang **P**inagmulan ng **P**aglikha ay nanunoot at pangkasalukuyan – sa ibang paraan - sa buong paglikha at natagpuan din sa walang katapusang dimensiyon ngunit ang mistikong ito ay hindi naging hayag sa pangkaraniwang isipan ng tao.

Inyo ring dapat na maunawaan na, sa kabila ng pangkasalukuyang 'tila baga katunayan' (sa inyong mga isipan) ng gayung 'Diyos' mula sa inyong mga pagbabasa ng Bibliya, walang isa man na nakasulyap sa gayung 'Super na tao-diyos' sa anumang anyo , maging anuman, liban , maaring si Moises na nagsabi na nakakita sa Kanya na ' nasusunog na sanga' at naglarawan sa Kanya bilang 'Ako ay Ako nga'.

Ang lahat na nalaman ng mga tao ay ang gayung super-taong 'diyos' ay nag-ugat mula sa pagbabasa ng makulay na mga pagsasalarawan sa 'Diyos' na ibinigay ng mga propeta sa panahon ng kanilang pansamantalang paglagi sa lupa. Ito ang tanda kung gaano may pagka ilusyon ang relihiyosong mga paniniwala na ang mga relihiyonista ay nagbabalik lamang sa mga sinauna para sa kanilang 'katotohanan' dahil hindi nila mapaniwalaan na ang 'Diyos' ay totoong tunay, walang katapusan at may kaparehuhang kakayahan upang magsalita sa mga tao sa inyong araw at kapanahunan.

Ang inyong mga ministro ay natatakot sa anumang mga paniniwala na hindi umaayon sa mga matatandang pinaniniwalaan. Hindi nila ikinukonsidera - o ay takot na bigyan ng daan - na maaring ang ispiritwal na karunungan na nasa panlupang dimensiyon – ay ebolusyonaryo!

Gusto ko na 'tingnan' ninyo na ang 'hibla ng paniniwala' , ang pagkakasama ng mga pagpapaliwanag at mga paniniwala ay napaghalo upang gumawa ng lambat ng mental/emosyonal na kasiguruhan na kung alin ay upang hulihin at ikulong ang mga isipan at mga puso ng mga tao. Ang lahat na naituro sa mga tao sa Kristiyanong paniniwala ay nakabase sa emosyon at nagmumula sa 'sabi sabi' na nag-ugat mula sa naunang mga tala ng aking buhay at kamatayan sa lupa. Sa kabila nito, ang mga ito ay pinaniwalaang

may pagkapanatiko.
Ang mga Kristiyano ay tinuruan na: 'Ang Diyos ay Pag-ibig – at ang Diyos ay nakaaalam ng inyong kasalanan at nagpaparusa, nagdidisiplina, nagpapabuya sa mga gumagawa ng mabuti at nagpapadala ng mga kamalasan sa mga gumagawa ng masama'. Ito ay ang eksaktong paglalarawan ng pantaong gawain at kamalayan!
Ang mga Kristiyano ay tinuruan na **AKO, ang Kristo**, sa katauhan ni Hesus ay 'namatay para sa mga kasalanan ng mundo'.
Ako ay ang 'walang dungis na Tupa ng Diyos na isinakripisyo upang bayaran ang halaga para sa pagkakasala ng mga tao'! Ako ay gumawa ng supremong sakripisyo sa aking sarili upang maisakatuparan itong hindi pangkaraniwang paggawa ng katapangan sa 'pagbabayad ng kasalanan' hanggang sa paglipas ng mga panahon.
Ako ay muling pumasok sa aking katawan pagkatapos ng aking kamatayan sa pamamagitan ng pagkapako sa krus at nagpakita nang maraming beses **sa katawan** upang bigyan ng kaginhawahan at magturo sa mga nagluluksang mga alagad. Ako ay kumain pa ng pagkain sa panahon ng aking pagpapakita sa kanila.

Pagkatapos ng apatnapung araw, ako ay tumaas na wala sa paningin ng aking mga alagad, dala dala ang aking katawan pataas sa 'langit'.
Kagaya ng itinanong ko sa **Liham 3**- ano ang gagawin ko sa pantaong katawan sa 'langit' – sa buhay pagkatapos ?

Dahil sinabi ko sa aking huling hapunan kasama ng aking mga disipulo na kailangan nilang tandaan ang aking huling pagkain kasama nila sa pamamagitan ng pagpipiraso ng tinapay at pagpapasa nito sa bawat isa sa kanila, at dapat na ang bawat isa ay uminom mula sa parehong saro ng alak, at tandaan na ang aking katawan ay napako sa krus at ang aking dugo ay nabuhos upang magbigay sa kanila ng **katotohanan ng pagiging lalang,** itong pangyayaring ito ay binagong anyo tungo sa kakatwang paniniwala na sa malaking selebrasyon at seremonya sa altar , ang aking katawan ay inilipat sa tinapay na ang mga nangungumunyon ay dapat lumulon na may lahat na nararapat na paggalang.
Ang aking katawan! Anong mabuti ang aking 'katawan' – ispiritwalisado man o hindi - ay makagagawa para sa mga nangungumunyon?
Nakikita ninyo baga kung paano ang isip ay pwedeng ikondisyon tungo sa pagtanggap ng mga walang lohiko at walang saysay na nagpapatuloy halos dalawang libong taon na dahil ito ay sinuportahan ng malaking ranggo ng pamamahala ng Papa, mga Kardinal na nakatira sa mga palasyo, malaking kayamanan, at itinaas sa panlupang malaking pagdiriwang at maseremonyang prestihiyosong mga kaganapan?

Gusto kong malaman ninyo ang katotohanan tungkol sa napakahalagang gabing iyon - ang tinatawag ninyong aking Huling Hapunan.
Bagaman masakit upang gawin iyon, para sa mas higit na kaliwanagan, aking dinala ang aking

sarili pababa sa kamalayang mga alon ng bibrasyon na tama tungo sa konsiyus na muling pagtatagni tagni ng aking mga iniisip at mga nararamdaman noong aking huling pagkain kasama ng aking mga alagad.

Kahit na isang malakas na tao, naliwanagan, at tiyak na mayroon akong kahahantungan na dapat kong matupad na hindi ko kayang iwasan- di ko gustong iwasan - ako din ay may kalalimang nalungkot habang sinimulan namin ang aming pagkain - ang pagkain ng Huling Hapunan. Ang aking mga alagad ay naging aking mga kaibigan at nanatili sa aking tabi sa panahon ng mga mahirap na mga pangyayari. Ako ay malungkot na iiwanan sila at may takot para sa kanilang kapakanan.

Ano ang mangyayari sa kanila kung matagpuan nila ang kanilang mga sarili na nag-iisa na wala ang aking paggabay at proteksiyon. Sila ay umasa sa akin higit pa sa alam nila.

Naalala ko ang aking mga taon ng pagtuturo sa mga tao. Naramdaman ko ang malalim na pakiramdam ng pagkadalawa ng iniisip habang nagunita ko ang aking pagbabalik mula sa disyerto, - marumi at hindi napangalagaan pero sa literal na paraan ay napuno ng maligayang pag-alala para sa aking mga kababayan at lubhang nagalak na mailalagay ko na ang kanilang mga paa sa tamang daan, maitatanim sa kanilang mga isipan ang katotohanan tungkol sa pagiging naririto, maipapakita sa kanila kung paano malampasan ang kanilang mga takot, ang kanilang karamdaman , karalitaan, dalamhati. Ako ay magtatagumpay sa mundo!

Pero paano naging kakaibang nangyari ang lahat ng ito! Bukas ako ay ipapako sa krus!

Ito ay totoo, bagaman – Ako ay nakapagtamo ng maraming tagumpay. Ako ay nakapagmuni sa mga halimbawa ng pagpapagaling at ang sa taong maligayang pagtanggap sa 'Mapagmahal na Ama'. Aking nauunawaan kung bakit ang Mataas na Pari at ang Konseho ay nagalit sa akin. Sa halip na takot, parusa, at mga hayop na pangsakripisyo, aking nadala ang mga tao sa katunayan ng 'Amang Pag-ibig' , na nagpatunay dito sa pamamagitan ng pagpapagaling ng malubhang mga karamdaman.

Aking ibinalik ang aking pansin sa aking mga alagad na nagsasalita sa bawat isa habang kumakain. Sila ay hindi pa rin nakakaalam ng hamon na hinaharap ko - ang aking pagkakapako sa krus. Kahit na paulit ulit ay binabalalaan ko sila , hindi nila tinanggap ang aking mga salita bilang totoo. Inisip nila na ako ay natakot sa Punong Pari at nagtaka kung bakit.

Aking inalis ang aking sarili mula sa mga nagbabantang mga sitwasyon noon.

Bilang kinaugalian sa Pista ng Tinapay na walang lebadura , sila ay nagsasalita tungkol sa mga kaganapan na pumapalibot sa pagtakas ng mga Israelita mula sa Ehipto. Si Juan, na lubhang mapag-isip, ay nagbibigay sa kanila ng makulay na tala ni Moises na tumatawag sa mga Israelita na magsamasama at nagsasabi sa kanila na , sa wakas, sila ay sa katapusan ay makaaalis na sa Ehipto at makakatakas mula sa buhay ng pagkaalipin tungo sa kalayaan sa disyerto! Dahil dito, sinugo ni Moises ang puno ng bawat pamilya na pumatay ng walang dungis na tupa at kasama ng maraming mga halaman, ay ipinta ang dugo nito sa pintuan ng kanilang tirahan. Sinabi ni Moises na ang mga anghel ay darating sa gabi at lilipad sa Ehipto papatay sa lahat na unang silang ng lahat ng taga Ehipto at alagang hayop, iiwanan lamang ang mga unang silang ng mga Israelita na

maliligtas sa pamamagitan ng dugo sa kanilang mga pintuan.

Habang nakikinig ako sa kanila, at nakita ang kanilang mga ngiti at mga pagtango ng pagkilala sa 'kahanga hangang' ito na nangyayari, aking natanto na may kirot ng pagkabigo kung gaano kaliit ang tunay nilang naunawaan sa aking pagkakasalarawan ng 'Makalangit na Ama'. Narinig ko ang mga salita ni Juan patungkol sa : Dugo, dugo,dugo, - dugo ng walang dungis na tupa, dugo sa mga pintuan, dugo ng mga anak at alagang hayop ng mga taga Ehipto. Gaya ng dati, ako ay nagtaka sa mga dantaong katandang mga Hudyong pagiging okupado ang isip tungkol sa dugo, at may kadalian na nagunita na si Abraham ay handa na isakripisyo ang kanyang tanging anak na lalaki, ninanais na patayin at ihandog ito bilang sakripisyo dahil siya ay naniwala na sinabi sa kanya ng Diyos na gawin iyon. Aking pagkatapos na naisip ang pang-araw araw na mga pagsasakripisyo ng hayop sa Templo! Para sa kin, ang buong konsepto ng'pagbuhos ng dugo' bilang paraan ng pagbabayad ng 'kasalanan' ay ganap na sumpa.

Ngunit ako ay nanatiling tahimik at hindi nakipagtalo sa mga lalaki. Natanto ko na ang kanilang mga isip ay puno ng ganitong mga tradisyon, na kasing solido at tatag ng bato. Ito ang aming huling hapunan na magkakasama, ang aming huling pagkain na lahat sa iisang hapag kainan.

Parehong mahalaga para sa aking mga alagad dahil ang Pista ng tinapay na walang lebadura ay napakasagrado na pagdiriwang para sa kanilang Hudyong mga isipan at ito ay dapat kong tanggapin sa ispiritu ng pag-ibig at pang-unawa.

Noong nakalipas, hindi ako nagdiwang ng Pista ng tinapay na walang lebadura dahil ang tradisyon ay nakapagpasakit sa akin. Mas minaigi ko pang tahimik na pumunta sa mga burol upang magmeditasyon , iniiwan ang aking mga disipulo upang kumain na kasama ang kanilang mga pamilya.

Dahil sa aking nakaraang mga pag-uugali, hindi na sila nagtaka sa aking katahimikan noon.

Ngayon, ako ay kalahating nakahiga, kalahating nakaupo, hindi makapagrelaks na kagaya ng kalimitang ginagawa ko – balisa, pagod, may pagkamaawaing mainit tungo sa aking mga disipulo-bagaman kalahating naiirita sa kanila.

Ako ay nagtanong paano ako sa mga nalilitong ito, nahihilong mga tagasunod ay makapag-iiwan ng epektebong marka ng pag-ala ala , - mga ritwal upang ibalik sa kanilang nalalabuang mga isip ang lahat ng aking sinubukang ituro sa kanila.,

Habang nakikinig ako sa kanilang pagsasalita tungkol kay Moises at sa kanyang mga maraming mahiwagang mga aktibidad , dumating sa akin na kung sila ay masyadong okupado ng dugo - ay dugo din ang ibibigay ko sa kanila para matandaan nila ako.

Yumuko ako sa hapagkainan at dumampot ng tinapay at pinag pira piraso at nagsabi nang medyo may hindi kapinuhan :' Ako ay katulad ng inyong Tupa sa inyong Pista: Pakipasa nito, kuhanin ang inyong kabahagi, kainin at gawin ito sa pag-alala sa akin na nagdala sa inyo ng tunay na KATOTOHANAN lamang na narinig ng mundo.

Hayaang ang tinapay na ito ay maging simbulo ng aking katawan na mapipiraso na sa krus'.

Sila ay tumigil sa pagsasalita at tumitig sa akin. 'Magpatuloy kayo, kain !' Sinabi ko sa kanila.

Kagaya ng sa panaginip, sila ay matahimik na kumuha ng tinapay at ipinasa palibot, ngumunguya

ng kaunti nito.

Pagkatapos ay aking kinuha ang malaking saro ng alak at sinabi sa kanila na uminom mula dito at ipasa paikot.

' Ang alak na ito ay simbulo ng aking dugo. Ako ay dumating upang magbigay sa inyo ng KATOTOHANAN. Katotohanan tungkol sa Diyos - Katotohanan tungkol sa buhay. Pero ako ay tinanggihan. Ang aking dugo ay aagos para sa inyo'.

Muli, sa katahimikan , sila ay uminom mula sa saro at ipinasa sa kasunod. Ang kanilang mga mukha ay naging balisa pero wala silang sinabi. Ito ay maliwanag na lahat ay nakalog ng aking mga salita at hindi nagustuhan ang mga iyon.

Alam ko na si Hudas ay binigyan ng pera upang ituro ako sa mga sundalo ng Pinunong Pari kapag ang sandali ay tama na. Alam ko din, na ang gabi ng Pista ay ang gabi. Sinabi ko kay Hudas:

" Gawin mo nang mabilis at gawin mo kung ano ang dapat mong gawin'.

Tumingin sa akin si Hudas sa mahabang sandali at nakita ko ang sakit at kawalan ng desisyon sa kanyang mga mata. Siya ay nagdadalawang isip pero ang aking oras ay dumating at gusto ko nang malampasan ito at maganap na.

'Pumunta ka na.' Sinabi ko nang mabagsik. Si Hudas ay tumayo at iniwan ang silid.

Ang mga alagad ay nagulat sa paraan kung paano ako ay nagsalita at nagtanong sa kung ano ito na gagawin niya.

'Siya ay pupunta sa Pinunong Pari upang sabihin sa kanya kung saan ako matatagpuan. Sila ay magpapako sa akin sa krus – kagaya ng sinabi ko na sa inyo'.

Tiningnan ko ang iba't ibang mga kapahayagan sa kanilang mga mukha, pagdududa, pagkabigla, pagkatakot, may antas ng masakit na kawalan ng paniniwala. Pagkatapos ay nagkaroon ng paglabas ng puno ng galit na mga pagtatanong. Ano ang mangyayari sa kanila? Kanilang iniwan ang kanilang tahanan at pamilya para sa akin. Kanilang maiwawala ang buhay ng kalayaan at kasiguruhan kung ako ay mapapako sa krus na katulad ng isang pangkaraniwang kriminal.

Sinabi ko na ako ay iiwanan nila. Sila ay marubdob na tumanggi sa kagayang bagay – pero ginawa nila.

Ako ay lubhang pagod upang makipagtalo sa kanila, at ako ay naging malakas, nakasiguro sa karunungan na ang 'Ama' ay nasa loob ko - at nasa akin sa lahat ng oras, aking makakaya na patawarin sila sa kanilang kawalan ng katapatan.

At, sa katapusan ng lahat ng ito, ako ay mapapakawalan mula sa aking katawan at makatataas tungo sa mga dimensiyon ng Liwanag na malimit kong naramdaman pero hindi lubusang nakita sa aking panlupang paningin. Ito ay pag-iisip ng nagdadala sa akin ng malalim na ginhawa at isang masayang pandamdam ng pag-asa.

Kaya ako ay ngumiti sa kanila at nagsabi: 'Ito ay mabuti na ginawa ninyo kung ano ang sinabi ko sa pag-alala sa akin - at sa aking kamatayan na darating na. Ipagpatuloy ang pagpiraso sa tinapay at uminom ng alak na magkakasama, tandaan na minahal ko kayo at mananatili sa inyo sa ispiritu hanggang sa kayo ay sumama sa akin kung saan ako pupunta. Huwag kayong matatakot,

kayo ay gagabayan, kayo ay bibigyan ng inspirasyon, kayo ay palalakasin, at kayo ay magsasalita nang may maliwanag, maliwanag na mga tinig.

Ang akin lamang babala ay ito. Sa hinaharap, marami sa aking mga itinuro ay makakalimutan ninyo. Marami sa aking mga sinabi sa inyo ay mabibigyan ng dahilang papalayo sa pamamagitan ng pantaong pag-iisip o nabaluktot ng pantaong mga mito.

Pagkatapos ay nagkaroon ng kaguluhan at ingay: 'Paano ito mangyayari?"

Ngumiti ako at itinaas ang aking mga kamay." Sinabi ko na sa inyo kung ano ang mangyayari sa malayong hinaharap.

Samantala, maging totoo sa lahat na itinuro ko sa inyo at huwag magduda sa anumang salita na winika ko."

Pagkatapos ito ay oras na para pumunta sa hardin ng Olibo , ang lugar kung saan ang mga sundalo ng Punong Pari ay maghahanap sa akin.

Ang aking mga alagad ay gusto pang magtanong ng maraming mga katanungan - pero ngayon ay narating ko na ang katapusan ng aking pananalita sa mga tao. Gusto ko na lamang na ihanda ang aking sarili sa ganap na katahimikan para sa aking kapalaran, kumikilos sa ispiritu tungo sa estado ng siguro, palagiang pagtono at komunikasyon sa 'Ama'.

Kami ay naglakad patungo sa hardin at ako ay nagpahinga sa aking paboritong bato. Nakakanlungan mula sa ihip ng hangin, umupo ako at hinila ang aking balabal sa palibot ko. Habang ipinipikit ang aking mga mata, dahan dahan ay naramdaman ko ang aking sarili na kumikilos tungo sa mas higit na pangloob na kapanatagan ng ispiritu at isang makapangyarihang katahimikan. Pagkatapos ang Kapangyarihan sa Sarili nito ay bumaba at natulak papasok sa akin at nag-ari sa aking isip at puso: Ito ay pumuno sa akin ng gayung supremong pag-ibig na alam ko na ako ay suportado at nananatili sa pag-ibig, at mapapanatili ang pag-ibig para sa lahat, anuman ang mangyari sa akin.

Iyon ang lahat na naganap ngayon na ang aking oras ay dumating na.

Iyon ang katotohanan sa likod ng pagpipiraso ng tinapay at pag-inom ng alak sa pag-alala sa akin, sa aking buhay at mga turo. At habang kayo, na bumabasa ng mga **Liham** na ito ay nakakaalam, lahat ng ibinigay sa akin ng 'Ama' upang malaman ang aking huling gabi sa lupa, ay dumating upang mangyari.

Dahil nagsalita ako ng 'Ama', ang 'Anak' at ang 'Banal na Ispiritu' , ang simbahan ay nagpasya sa Konseho ng Nicene na ako ay dapat na nagpapatungkol sa 'Tatlong Persona sa Iisa'. Bilang bunga, ang mga tao ay nagdasal sa 'Ama' upang humingi ng mga benepisyo, dumulog sa 'Banal na Ispiritu' upang ispiritwal na tagubilinan sila at manalangin sa 'Anak' upang iligtas sila mula sa kanilang mga kasalanan.

Makapagsisimula baga kayo na 'makita' paano 'may pagkapanlupa at may pagkapantaong nabuo' ang mga paniniwalang ito?

Nakikita ninyo din baga paano ' may pagkaemosyonal na nakabase' ang mga ito?

Dahil sa emosyonalismo at ang pangako ng isang 'libreng paglalakbay tungo sa langit sa mga sakong ng Tagapagligtas' , ang mga paniniwala ay naging pantaong nabuong relihiyosong istruktura upang pahalagahan ang emperyo ng Simbahan sa loob ng panlupang mga emperyo – Roma, Austriya,

Espanya. Ang mga ito ang naging paumanhin para sa malawakang pagpaparusa, at pagpatay sa pamamagitan ng pagsusunog at pagbitay sa mga sumasalungat. Ang mga ito ang nagbigay ng inspirasyon ng digmaan sa pagitan ng mga bansa.

Subalit ang 'ispiritwal na pananaw' at ang 'pagkamalikhain' na nagmumula sa ilang mga paniniwala ay nakapag- ambag ng marami sa pagiging naririto sa nakaraang dalawang milenyo.

Ang mga paniniwalang ito ay naging dahilan para sa pagpapatayo ng mga katedral at mga simbahan, mga monasteryo at mga kumbento, na nagbibigay sa mga tao ng matatag na layunin, ang kakayahan upang ipahayag ang kanilang makasining na mga kaloob at nagbigay ng trabaho para sa kakaunti ang talento. Ang mga paniniwala ay nakapagdirekta din sa kamalayan ng mga milyong mga tao tungo sa mas mataas na mga dimensiyon ng magandang pag-iisip at pag-ibig. Ang mga ito rin ang nagbigay ng pwersa sa likod ng mistiko at kaliwanagan kapag ang ispiritwal na mga kaluluwa ay dumating upang makita ang ***Katunayan*** na dating natatakpan ng mga paniniwala.

Habang ang mga ito ay nangyayari, ang mga paniniwala ay nakalikha din ng mga kondisyon para sa pagkakaroon ng mga ranggo ng relihiyosong superyoridad at hindi masukat na karangyaan at kayamanan. Ang mga ito ay pantaong nabuong at nalikhang mga istruktura ng mga 'pintig ng ego' at sa makatuwid, ay mula sa ispiritwal na pananaw– ay lubos na may kamalian.

Ang KATOTOHANAN tungkol sa 'KASALANAN'.

Ito ay dapat ding maunawaan na sa paglipas ng mga dantaon, ang mga tao ay nagpalagay na ang mga aspeto ng pantaong asal ay nakasama sa kabutihan ng iba. Kanilang nasaksihan ang pagpatay, pagkuha ng asawa ng iba at mga ari arian, na nagdudulot ng sobrang sakit at dalamhati sa pamayanan, nagpapahirap sa buhay at may mga oras, na hindi mapagpasensiyahan. Ito ay idinahilan na may katiyakan na ang asal na ito ay kabaligtaran ng kalooban ng sinasabi nilang 'Diyos'. Ibinigay nila sa asal na ito ang pangalang 'kasalanan' at tinuran itong 'demonyo'. Sa katapusan, ang kanilang mga propeta ay nagpaliwanag na ang kagayang hindi normal na asal ay dapat na manggaling mula sa 'demonyong' pwersa na labag sa 'Diyos' at tinawag nila itong 'Satanas'..

Kanilang binantaan at pinarusahan ang bawat isa sa paniniwala na ang mga 'kasalanan' ay demonyo at ang kanilang 'Diyos' ay magpaparusa sa mga tao dahil sa kanilang mga maling ginagawa laban sa bawat isa. Itong asal na ito ay ginagawa pa rin hanggang sa araw na ito sa mga simbahan. Ang mga ministro ay sumusubok na kontrolin ang mga tao dahil sa takot.

ANG KONSEPTO NG 'KASALANAN' laban sa Jehovah, ang Walang hanggan at walang katapusang Dakilang Manlilikha, ay isang matalino at makapangyarihang paraan upang makontrol ang ibang mga tao!

Ang mga paniniwala ng simbahan ay malatrahedyang panglilibak sa lahat ng aking sinubukang ituro sa mga tao sa Palestina.

Si Moises ang unang nagpahalaga sa paniniwala sa 'kasalanan' at 'parusa' sa anyo ng Sampung Utos.

Sinabi ni Moises na ang mga iyon ay ibinigay sa kanya ng 'Diyos' at kung ang mga Israelita ay sisira sa mga iyon sila ay magdaranas ng kaparusahan – sa ilang mga kaso , ito ay nangahulugan ng kamatayan sa pamamagitan ng pagbato. Sila ay tinuruan na sa di pagsunod sa mga Batas, ang mga Israelita ay

magkakasala laban sa kanilang 'Diyos'.

Ang eksaktong katotohanan ay, si Moises ay nagpunta sa bundok upang manalangin para sa paraan kung paano masusupil ang mga mahirap disiplinahing mga Israelita. Bilang sagot sa panalanging ito - ang Sampung Utos ay may inspirasyong nabigay sa kanya upang matulungan siya sa kanyang gawain sa pagdadala sa mga Israelita nang ligtas sa pamamagitan ng kanilang paglalakbay sa disyerto na may kakaunting kaguluhan.

Ang mga relihiyonista ay masaya na tumanggap at buong pusong naniniwala sa 'Diyos' na diumano ay nagtagubilin kay Moises na magpatupad ng agresibong mga paraan at mga pagpatay kapag nananakop ng 'lupang pinangako'. Ang maganda at mayamang lupa ay walang pakundangang sinamsam mula sa mga masisipag na mga tao na pinatay nang maramihan. Ito ay pinalagay na tamang bagay upang gawin dahil ang 'Diyos' ay nangako sa kanila ng magandang lupa upang doon sila manirahan. Hangang sa araw na ito, ang mga relihiyonista ay naniniwala na dahil ang 'Diyos' ay nagsalita kay Moises, ito ay dapat na ang 'Diyos' na nag-utos sa pagsunod sa pagdanak ng dugo. Mayroon pang maraming katulad na nakatatakot na mga pagsasalarawan ng digmaan at pagdanak ng dugo sa inyong Bibliya na ikinonsidera na pinapayagan - matuwid at tama – dahil ito ay pinaniwalaan na ang 'Diyos' ang nagtagubilin sa kanila na pumunta sa digmaan - laban sa mga Hentil.

Hindi baga ninyo nakikita sa kasaysayan ng mga Hudyo, ang walang humpay na **BUGSO NG EGO** na kahit na ang 'Diyos' ay ginamit upang pagpaumanhinan sila mula sa sisi? Sa sandali ng pansariling kaluguran , ito ay naging pinapahintulutan at **pantay at makatarungan** na hindi bigyang pansin ang Sampung Utos at magpahintulot sa maramihang pagpatay.

Naniwala sila na walang kasalanan ang nagawa dahil ang pagpatay ay binasbasan ng 'Diyos'. Anong klaseng 'Diyos ' !

Hindi ninyo din baga maunawaan bakit ito ay kinailangan para sa akin na isilang sa Palestina upang mabuhay kasama ng mga Hudyo sa pagsisikap na tulungan sila na makita na ang kanilang mga tradisyonal na mga paniniwala at mga pagdiriwang ay lahat na kabaligtaran sa pinaka Likas ng **BANAL NA KAMALAYAN** na nagbigay nang may katunayan sa kanila ng pagiging lalang?

Simula noon, sa paglipas ng mga dantaon, ang mga tao ay nakipag- away sa konsepto ng 'kasalanan' at maraming tapat na mga tao ay tumangis tungkol sa paraan na hindi nila nabigyan ng kaluguran ang 'Diyos' at humingi sila ng kapatawaran. Sa nakalipas na panahon, kanilang isinakripisyo ang mga hayop na hindi na mabilang sa Templo sa Herusalem , upang makapagbigay lugod sa 'Diyos' at upang may pag-asang makatakas sa mga epekto ng kanilang pagkakasala. Simula noong panahong iyon, hindi na mabilang na mga aklat ang naisulat tungkol sa paksa, naghahayag ng dalamhati at pagkatakot sa kalagayan ng mga kaluluwa ng mga tao , naghahanap ng mga paraan upang mabago ang kanilang asal, nilalatigo ang kanilang mga sarili upang pagdusahin ang laman at gawin itong kabayaran para sa mga kamalian sa isip, mga salita at gawa, at marami sa mga aklat na ito ay pinalakpakan ng mga 'Kristiyano' sa buong Europa at inilagak sa mga imbakan ng relihiyosong mga institusyon.Iginagapos nila ang mga tao sa kapanahunan na ang - tandang persona ni 'Hesus' , nangangaral sa 'kaligtasan ng tao mula sa kaparusahan para sa kanyang mga kasalanan' sa pamamagitan ng aking kamatayan sa krus. Kagaya ng aking ipinaliwanag saan man, ang mga paniniwalang ito ay pisikal na hindi posible at labag sa mga katunayan ng paglikha. Walang kabayaran ang nakukuha para sa 'kasalanan' sa pamamagitan ng anumang superyor na 'Lalang'. Ito ay ganap na pantaong konsepto – at pagano. Lahat ng pagbuhos ng

dugo anumang pagsasalarawan para sa layunin ng relihiyosong mga ritwal ay paganismo. Ang Kristiyanong simbahan ay naghandog sa mga tagasunod nito ng walang iba kundi ang mas 'niluwalhating' bersiyon ng paganismo.

Kapag ang tao ay gumagawa sa ibang mga tao ng kalungkutan sa anumang paraan, sila ang lumilikha ng kanilang panghinaharap na 'pagbalik'. Hindi bilang kaparusahan kundi ay 'kamalayang gawain ng paglikha'.

Samakatuwid, ito ay bagay na minamadali na ang mga paniniwalang ito sa 'kasalanan' at'kaligtasan sa pamamagitan ng aking kamatayan sa krus' ay kailangang may kalakasang labanan- at palitan – ng ispiritwal na pagkakaunawa na ibinigay sa inyo sa mga **Liham** na ito.

Bago ko lisanin ang paksang ito tungkol sa relihiyosong mga doktrina, gusto kong gawing maliwanag na maraming mga ispiritwal na naghahanap sa loob ng Kristiyanong simbahan , sa paglipas ng mga kapanahunan, ay may kahustuhang nakapaglinis ng kanilang kamalayan upang maging may kalakasan na nakababatid ng **'Kapangyarihan**' na tinawag nilang 'Diyos' at dumating upang makilala nila na ang '**Pinagmumulan ng Pagiging Lalang'** ay hindi ang kagayang itinuro ng Simbahan: Subalit **kakaunti** lamang tao ang may kahustuhang ispiritwal na nalinang upang kumilos lampas pa sa mga pamantayan ng mga relihiyosong paniniwala upang maramdaman ang buong daloy ng 'Kapangyarihan' dahil ang karamihan sa mga tao ay nakakabuo lamang ng Katotohanan sa loob ng panlupang terminolohiya.

Ako, ang KRISTO,ay kailangang magsabi sa inyo na sa oras na ito, walang isa sa lahat ng mga 'santo' ay nakasulyap sa katunayan ng paglikha at ang katotohanan sa likod ng pantaong asal na kagaya nitong aking ipinapahayag sa inyo ngayon.

Ang oras ay may kasiguruhang dumating kung kailan kayo ngayon ay dapat sabihan ng katotohanan tungkol sa 'kasalanan' at pantaong asal at kung ano sa kasalukuyan ang ginagawa ng mga tao sa mundo at sa kanilang mga sarili. – kung inyong lubos na naabandona na ang kapanahunan na ang edad na mga mito ng relihiyosong doktrina at ay sa kasalukuyan ay nagnanais, nakakatanggap, at may kasayahang lubusang nagbubukas sa inyong mga puso tungo sa mga katunayan ng pagiging naririto. Kung kayo ay wala sa mga ito, ay walang ibig sabihin ang anumang sasabihin ko para sa inyo.

Maniwala kayo sa akin – hindi niyo mapagsasama ang inyong matandang relihiyosong mga paniniwala sa **Katotohanan ng Pagiging naririto.** Kung susubukan ninyo na gawin iyon, kayo ay makakasiguro na hindi ninyo nakikita ang **Katotohanan** kundi ang inyo lamang pansariling pakikibagay sa kung ano ang inyong pinaniniwalaan na nakuha ninyo mula sa mga pahinang ito.

Kapag nagpatuloy kayo sa paghahanap ng Katotohanan ng Pagiging naririto pero nanatili sa hating estado ng paniniwala , kayo ay makapagpapatuloy ng paghahanap na may malaking halaga sa inyong mga sarili, punit ng kawalan ng desisyon, takot, at ang pagpapatuloy ng walang kakayahan upang makaunawa ng tunay na kahulugan ng bagong aral. Ang inyong lumalagong mga pananaw ay medyo mapapalabo ng 'mga mensahe' na nagmumula sa mga lumang pagkakondisyon ng inyong konsiyus at sub konsiyus na isipan. Hindi ninyo matatanto ang kalakihan ng gayung problema sa pangkasalukuyang panahon , pero ito ay malaking problema dahil ang inyong pangkasalukuyang malalalim na mga paniniwala ay ang inyong pangkasalukuyang katotohanan kung sa alin ay inyong binubuo ang inyong pang araw araw na mga buhay. Ang mga ito ang **inyong** katunayan. Ang inyong pananalig at may kalakasang hinahawakang mga paniniwala ay maaaring lubusang may pagka ilusyon pero kung kayo ay buong naniniwala sa mga ito sa inyong sub konsiyus, ang mga ito ay magiging ganap na totoo para sa

inyo. Gaano man maaari na nakakatawag ng inyong pansin ang anumang bagong mga ideya na kumakalaban sa inyong mga paniniwala , sa inyong kamalayan ay mahahati at magbibigay sa inyo ng malaking kawalan ng kapanatagan – o kahit galit sa inyo.

Tandaan – ang inyong kamalayan ay ang hibla mula sa kung saan ay ginagawa ninyo ang inyong mga buhay.

Itong hiblang ito ng kamalayan ay ang dahilan ng inyong bawat tugon sa bawat isang bagay na nangyayari sa inyong mental, emosyonal at pisikal na mga buhay. Ang **inyong** kamalayan ay ang **inyong** katunayan.

Ang pangungusap na ito ay maihahayag sa dalawang paraan, parehong kung alin ay katotohanan ng pagiging naririto.

Ang **inyong** kamalayan ay lumilikha ng **inyong** katunayan, hindi alintana kung ano ang mga pangkasalukuyang katunayan ng inyong panlupang buhay. Noong ang mga tao ay naniwala na ng mundo ay patag, sila ay natakot na magpursigi nang mas malayo sa ibabaw ng karagatan dahil baka ang barko ay mahulog sa tabihan. Ang mga tao na naniwala sa patag na mundo, ay nabuhay batay sa paniniwalang iyon.

Noong si Galileo ay nagsabi na ang mundo ay bilog, siya ay itinuring na heretiko pero ang kanyang pagkakaalam sa 'pagkabilog ng mundo' ay nakatulong sa mga manlalayag upang muling tingnan nang bago ang mundo at pumalaot upang matuklasan kung ano ang mayroon sa ibang tabihan ng karagatan. Ito ay nangailangan ng pagbabago sa kanilang paniniwala para maging posible.

Kayo ay nasa kaparehong posisyon tungkol sa mga **Liham** na ito. Ang mga taong iyon na tumatanggi at nanlilibak sa mga ito ay katulad ng mga tao na naniwala sa patag na mundo at natakot sa pagkahulog sa tabihan kung sila ay maglayag nang napakalayo tungo sa kanluran o silangan ng kanilang alam na kapaligiran.Ang kanilang mga pananaw ay masyadong nalimitahan ng kanilang maling mga paniniwala.

Kaya gayun ang mga pananaw ng mga taong naniniwala na ng mundo ay solido, at lubhang limitado din.

Araw araw , sila ay nagrereklamo at nagdadalamhati tungkol sa mga kamalasan na nangyari sa mundo, naniniwala na walang pagtakas mula sa mga ito.

Ngunit ang mga tao na makahahawak at makatatanggap sa Katotohanan ng Kamalayan na aking sa pangkasalukuyan ay ibinibigay sa mundo, ay katulad noong mga nakaunawa na ang paglalayag sa mga karagatan ay walang limitasyon na maisasakatuparan sa lahat ng direksiyon , kung sila ay may kagustuhan na gawin ang kagayang paglalakbay.

Samakatuwid, ang inyong estado ng kamalayan ay ang pinakamahalagang konsiderasyon sa inyong buhay… hindi ang inyong mga pakikipagrelasyon o mga pag-aari o ang inyong posisyon sa buhay. Alagaan ang inyong kamalayan at ang pagkapinagpala sa lahat ng aspeto ng inyong buhay ay susunod.

Sa pamamagitan ng inyong kamalayan ay pinapakain ninyo ang inyong sarili ng panloob na pagmamahal at harmonya, ligaya at kagandahan, kahit na sa mga likurang lansangan ng mahirap na lugar.

Sa kagayang kamalayan ay matatagpuan ninyo ang inyong sarili na naalis mula sa mga lansangan ng mahirap na lugar tungo sa kapaligiran na nagpapanatili sa inyo sa inyong panloob na sarili. Kaya ay lumalabas na kayo mula sa hindi magandang mga pangyayari.

Mula sa mga naunang talata, kayo ngayon ay dapat na makakita na kayo lamang ang lumilikha ng

'kalidad' ng inyong panloob na mundo, maging matagpuan ninyo ang inyong sarili na sa panlabas ay nakabilanggo o ay namamahala sa barkong pandigma! At inyong mapapasigla ang inyong mga kapaligiran sa pamamagitan ng pagpapasinag sa mga ito ng pwersa ng buhay na nagbibigay sigla sa inyong pag-iisip.

At muli, ang inyong **kamalayan** ay ang inyong katunayan, - hindi ang inyong asawa, mga anak , tahanan, hardin, mga pag-aari, mga kakayahan, lugar na pinaghahanapbuhayan, mga kaibigan. Kung anuman ang lugar na ang inyong mga tao at ang inyong mga ari arian ay nag-uukupa sa inyong kamalayan – mabuti o masama - itong 'lugar' na ito ay ang inyo lamang personal na pananaw sa mga ito. Ang 'katunayan' ng mga taong ito ay hindi tunay na batid ng sinuman. Walang isa man ay may pahintulot sa natatanging kabutihan na nakatago sa may kahayagang negatibong karakter. Sa kabilang banda, walang isa na makapagsususpetsa sa natatagong mga udyok at mga pagnanasa ng isang mistulang makataong nilalang.

Ang inyong panlabas na buhay ay naiimpluwensiyahan lamang ng inyong kamalayan. Ito ay hindi – at hindi kaya - na lumikha o makapagpasya sa inyong konsiyus na mga katugunan. Kayo ay ang 'manlilikha' ng inyong mga tugon. Ang uri ng inyong nilikha ay nakadependeng may kabuuan sa inyong pinakamalalim na mga pananaw at mga paniniwala tungkol sa pagiging naririto.

Dagdag pa, kayo ay maaaring, sa anumang sandali, ay makapili upang dahan dahang maalis ang inyong panloob na mundo upang makalikha ng mas maharmonyang panloob na kaharian na may tumataas na pagmamahal, kalakasan, at ligaya, bagaman at ang inyong panlabas na mga 'bagay' – mga tao o mga ari arian ay nananatiling pareho. Ang ispiritwal na kapangyarihan ng 'hibla ng inyong kamalayan' ay mapapasinag papalabas at makukuha ng mga tao , mga halaman at mga briks at pukpukang bato sa inyong malapit na kinaroroonan. Magkakaroon ng tiyak na mga pagbabago at mga paglago sa lahat ng dumarating sa loob ng inyong bilog ng impluwensiya. Ito ay ang inyong kapalaran sa buhay na ito – o ang sa panghinaharap na mga buhay – upang makarating dito sa buo at kumpletong pagkakapangyari. Kapag ginawa ninyo, inyong ilalagay ang inyong mga paa sa daan ng pagmamaster sa sarili at pagkatapos ay dahan dahan na tumulak paunahan upang maging tunay na master ng inyong pantaong kamalayang mundo na pinanunuutan at tinutulungan ng **BANAL NA KAMALAYAN.**

Ako, ang KRISTO , **ay naghahandog ng sulat na ito sa inyo.** Inilagay ko kayo sa ganap na pag-aari sa mga mahahalagang katunayan ng paglikha na makagagawa sa inyo na malampasan ang ego – ang tagapagbantay ng inyong pagkaindibidwal – at upang ibalik tungo sa **Pagiging Unibersal ng Pagiging Lalang** mula sa kung saan kayo nanggaling. Mayroon kayo sa inyong mga kamay, na mga paraan kung paano kayo makakikilos tungo sa walang kondisyong **Pag-ibig, Galak at Personal na Kakontentuhan.**

Tandaan na sinabi ko na ako ay naghahangad para sa pag-unlad ng mga ispiritwal na manlalakbay. Habang kumikilos kayo patungo sa daan na aking inisa isa para sa inyo, mayroong mga oras na ang pagkumpirma na ako ay talagang kasama ninyo sa inyong paglalakbay. Makikita ninyo ang mga ito – panatilihin ang inyong pananalig sa mga ito.

Sa lahat ng mga oras, aking itinataas kayo sa Banal na Pag-ibig dahil ako ay Banal na Pag-ibig sa gawa. Paniwalaan ito at humanap ng kapahingahan sa aking Kamalayan na bumabalot sa inyo.